

Ўзбекистон Республикаси Фанлар академияси
Алишер Навоий номидаги Тил ва адабиёт институти

ВИЛЯМ ШЕКСПИР

Сайланма

Уч жилдлик

Биринчи жилд

Қирол Лир
Ҳамлет (Дания шаҳзодаси)
Макбет
Афиналик Тимон

*Инглиз тилидан Ўзбекистон халқ шоюри
Жамол Камол таржимаси*

Тошкент
Ўзбекистон Республикаси Фанлар академияси
"Фан" нашриёти
2007

АФИНАЛИК ТИМОН

ИШТИРОК ЭТУВЧИЛАР:

Тимони Афиналик аслзода.

Луций, Лукулл, Семпроний - хушомадгүй амалдорлар.

Вентидий, Тимоннинг сохта дўстларидан.

Алкивиад Афиналик лашкарбоши.

Апемант Захар тилли файласуф.

Флавий. Тимоннинг уй нозири.

Шоир.

Рассом.

Заргар.

Савдогар.

Афиналик чол.

Фламиний, Луцилий, Сервилий - Тимоннинг хизматкорлари.

- Кафис, Филот, Тит, Хортензий ва бошқалар - Тимонга қарз берганларнинг хизматкорлари.

Ёшмаҳрам.

Масхарабоз.

Учхорижий.

Фрина, Тимандра - Алкивиаднинг маъшуқалари.

Купидон ва амазонкалар, ниқоб кийганлар.

Амалдорлар, сенаторлар, жангчилар, лашкарбошилар, қароқчи лар, хизматкорлар.

Воқеа Афина ва унинг атрофида бўлиб ўтади.

БИРИНЧИ ПАРДА

Биринчи саҳна

Афина. Тимон уйида бир зал. Турли эшиклардан шоир, рассом, заргар, савдогар ва бошқалар кириб келишади.

Ш о и р

Салом, тақсир.

Р а с с о м

Соф-саломат кўриб, хурсандман.

Ш о и р

Кўпдан кўришмадик. Не гап оламингизда?

Р а с с о м

Ўсмоқда у, лекин қариб борар.

Ш о и р

Эски гап:

Халойиқ ҳар дақиқада такрор этмаган,
Бирор чайналмаган, янги нарса йўқмикан?
Қаранг, бойлик сеҳри қандай соҳиби қудрат!
У истаган жонни авраб, асирга олар,
Асир олиб, уни кейин хизматта солар,
Менга таниш, ху, анави савдогар,

Р а с с о м

Менга -

Иккиси ҳам таниш: у ҳам, анув заргар ҳам.

С а в д о г а р

Тимон - асл, олийжаноб амалдор.

З а р г а р

Балли!

С а в д о г а р

У одамнинг жони: бутун қиёфасидан
Мехрибонлик ёғиб турар. Бундайлар, дўстим,
Оз учрайди дунёда.

З а р г а р

Мен гавҳар келтиридим.

С а в д о г а р

Кимга? Тимонгами? Қани, бир кўрайлик-чи...

З а р г а р

Баҳосини келишсак, бас... Лекин, бу ишда...

Ш о и р

(Қироат қиласи.)

Биз иллатни эҳсон учун мақтасак агар,
Бу - шеърият шаънига бир доғ бўлиб тушар.
Муносибдир эзгуликни куйласа шоир.

С а в д о г а р

(Гавҳарни кўздан кечириб)

Яхши гавҳар экан, шакли бежирим.

З а р г а р

Аъло.

Худди шабнам қатрасидек тиник, мусаффо.

Р а с с о м

Балли, тақсир, балли, буюк Тимонга атаб
Ёзган мадҳиянгиз дуруст.

Ш о и р

Ҳа, беихтиёр

Түғилдию ўзи келди қаламга ашъор.

Шеърият - оғочдан оққан ширага ўхшар.

Чақмоқтош чақилмас экан, олов чақнамас,
Аммо бизнинг аланг-чи, ўзи туғилиб,
Ўзи тошиб оқа бошлар, йўлда учраган
Бор нарсани суриб ташлар. - Айтинг-чи, бегим,
Сиз не келтирдингиз буюк Тимонга?

Р а с с о м

Расм.
Китобингиз энди қачон чиқади, дўстим?

Ш о и р

Валинеъматта мен тақдим эттандан кейин,
Мумкинми бир совғангизга назар ташласам?

Р а с с о м

Яхши расм.

Ш о и р

Ҳа, дарвоқе, жуда ҳам дилқаш!
Гўзал расм! Хўп аломат расм!

Р а с с о м

Ёмонмас...

Ш о и р

Ажойиб! О, бу қоматда қанча нафосат!
Қараашларда эса - қанча ақл-заковат,
Бу лабларда эса - чуқур хаёл парвози.
Ҳатто унсиз ишора ҳам аён.

Р а с с о м

Мен бунда
Бор ҳаётни борлигича қаламга олдим.
Мана бу чизги-чи, қаранг, ёмон эмас-а?

Ш о и р

Табиатта дарс беради! Бундаги санъат
Ҳаётдан ҳам ҳаётйроқ, асл нафосат.

Саҳнани кесиб бир неча сенаторлар ўтишади.

Р а с с о м

Валинеъматимизда дўст-улфат беҳисоб.

Ш о и р

Афина сенаторлари! Қандай баҳтиёр!

Р а с с о м

Қарант, тағин келишмоқда тизилиб қатор.

Ш о и р

Бутун бошлиқ оломон! Ҳа, шу қадар меҳмон!
Мен кўрсатдим шеъримнинг шу илк нусхасида
Жаҳон арзандаси, қисмат эркатойини,
Ки ўтказар мудом ҳордиқ дамларини у
Гўзал машғулотлар, нафис эрмаклар билан.
Тафсилотта тушмай, эркин этарак парвоз,
Менинг илҳом-истеъдодим чарх уриб, чексиз
Саҳифалар дентизида югуран равон,
Фараз заҳри билан зарра заҳарланмас у,
Шу учиш, шу ҳаракатда ҳаттоқи вергул
Жасур бургут бўлиб худди кўкка талпинар
Ва кўздан ҳам ғойиб бўлар.

Р а с с о м

Тушунолмадим.

Ш о и р

Ҳозир англатаман. Мана, кўриб турибсиз,
Бойлик - бисотлари турли-туман инсонлар,
Ақл-идроқда ҳам турфа-пучак, нодонлар,
Ҳам зийраклар, ҳам қаҳрга минганлар бари
Тимон хизматига бирдек ошиқар қандоқ?
Унинг давлати зўр, унда бойлик беҳисоб,
У самимий, очиқ чеҳра ва олийжаноб.
Ҳаммани жазб этар унда ана шу нарса,
Айёр, хушомадгўйдан то Алеманттacha.

Ҳеч кимсани ҳуш кўрмайди баттол Алемант,
Ҳатто ўзига ҳам душман, лекин ўша ҳам
Тимон эшигида доим меҳрга тўлар,
Унинг табассумини бир иқбол деб билар.

Р а с с о м

Мен уларниң суҳбатини эшитганим бор.

Ш о и р

Хуллас: менинг тасвиримда баланд бир тепа,
Тепада - тахт, тахтда эса - Қисмат, Фортуна.
Тахт пойида жамулжамдир турфа халойик,
Турли хислат, турли насаб, турли рутбада.
Улар бари шу муборак заминда яшаб,
Фақат юксалишни, баланд пояни ўйлар.
Илоҳага қўз тикканлар ичида бирор
Тимонга ўхшайди... Уни имлаб Фартуна
Оппоқ, қордек қўли билан, ёнига чорлар,
Бундоқ меҳру муруватнинг шарофатидан
Рақиблар ҳам унга шу дам қул бўлиб қолар...

Р а с с о м

Ажаб яхши топилиби! Тасаввуримда
Чизилади дарҳол: тепа, тахт ва Фартуна,
Ва меҳрга ноил бўлган анави инсон,
Тикка ёнбагирдан бахту иқболи томон
Пешвоз чиқиб боради у, бошини бир оз
Этиб олган, чиқиш жилла қулай бўлсин деб.
Бу - менинг ҳам санъатимга яроқли сюжет.

Ш о и р

Хўп, мен давом этай... Қани, тагин эшитинг:
Унга тенг бўлганлар, ҳатто ундан баландлар
Елиб-югуришар энди унинг ортидан.
Унинг уйида ҳам ҳозир-нозир туришар,
Қулогига ажиб меҳру садоқат билан
Шивирлашар тинмай, энди улар наздида
Илоҳийдир ҳатто унинг узангиси ҳам.
У - танларга жондир...

Р а с с о м

Хўш, хўш, ундан кейин-чи?

Ш о и р

Ҳавойи у Қисмат аммо айнаб ногаҳон,
Пастта томон итариғи эркатойини.
Боягина тирмашганча, унинг изидан
Тўрт оёқлаб, судралишиб келаётганлар
Қуласин, деб унга дарҳол бўшатишар йўл,
Ҳеч ким уни тутиб қолмас.

Р а с с о м

Бу - таниш савдо...

Мен неча бир расмларни атасим мумкин,
Ки уларда Қисматнинг шум кирдиқорлари
Бундан ҳам тиникроқ қилиб тасвир этилар.
Аммо яхши эслатибсиз Тимонга буни,
Улуғ, асл инсонларнинг ҳалокатлари
Олчоқ бандаларга ажиг томоша бўлар.

Карнайлар чалинади. Тимон киради ва ҳамма билан хушнуд,
самимий саломлашади. Вентидийдан келган чопар унга яқинла-
шиб, арзи-ҳол этади; Луцилий ва бошқа хизматкорлар Тимонга
эрғашадилар.

Т и м о н

У ҳали ҳам зиндондами?

Ч о п а р

Ҳа, шундоқ, хўжам.
Унинг қарзи бор-йўғи беш тилло, холос.
Бироқ, тўлай билмас, даъвогарлари - йиртқич.
У бош эгиб, сиздан шундоқ этади ўтинч:
Мактуб ёзиб, уни халос этсангиз... Йўқса -
Ўлди, деяверинг.

Т и м о н

Олийжаноб Вентидий!

Ҳаммасини бажараман: мен ўз дўстимни

Ташлаб қўярмидим ташвиш-фалокат ичра.
У менга яқиндир, ёрдам беришга лойиқ.
Мадад керак экан, унга қўлим тутаман,
Қарзин тўлаб, ҳибсдан ҳам халос этаман.

Ч о п а р

Хўжам, сиздан у миннатдор бўлур умрбод..

Т и м о н

Унга саломим айт! Ҳозир пул жўнатаман.
У зиндоидан чиқиб, тўғри қошимга келсин;
Жафокашни фақат бир бор қўллашинг бекор,
Келажакда уни яна қўлламоқ даркор.
Хайр.

Ч о п а р

Бегим, Худо доим хайрингиз берсин.

Афиналик чол киради.

А ф и на ли к ч о л

Тимон, сенга арзим бор.

Т и м о н

Хўш, лаббай, оқсоқол?

А ф и на ли к ч о л

Хизматкоринг борми магар Луцилий деган?

Т и м о н

Бор. Хўш, нима эди?

А ф и на ли к ч о л

Мехру шафқатли Тимон,
Айт, у бунда ҳозир бўлсин.

Т и м о н

Луцилий - ҳозир!

Луцилий яқинлашади.

Л у ц и л и й

Мен ҳозирман, ҳазратимга мендан не лозим?

А ф и н а л и к ч о л

Мана шу хизматкор, сенинг одаминг, Тимон,
Кечалари қатнаб қолди менинг уйимга.
Умр бўйи бойлик-бисот йиғдим, давлатим
Куёвликка муносиб бир ворисга лойик,
Аммо хизматкорга эмас.

Т и м о н

Хўш-хўш, кейин-чи?

А ф и н а л и к ч о л

Бисотимда ёлғиз битта қизим бор, холос,
Ўлар бўлсам, бор бойлигим ўшанга қолар.
У гўзалdir ҳам шу кунда бўй етиб қолди.
Мен ақчамни аямадим, тарбия бердим -
Нафис бир тарбия. Энди ушбу одаминг
Қиз бошини айлантирас. Сен унга буюр,
Токи остонамга минбаъд қадам қўймасин.
Бу борада мен у билан гаплашиб кўрдим,
Аммо бари зое кетди.

Т и м о н

У - ҳалол одам.

А ф и н а л и к ч о л

Бас, қизимни уннутсин у. Ахир ҳалоллик
Ўз-ўзига бир мукофот кабидир, лекин
Қизимни ҳам унга қўшиб олиш шартмикин?

Т и м о н

Қизинг уни севадими?

А ф и н а л и к ч о л

Нега севмасин?

У ёш, ахир. Тажрибадан яхши биламиз:
Ёшлик - бебошлиқдир.

Т и м о н

(Луцилийга)

Сен ҳам севасан уни?

Л у қ и л и й

Шундоқ, хўжам, у ҳам мени севади.

А ф и н а л и к ч о л

Агар

Менинг розилигим олмай турмуш қуришса,
Тангриларга онт ичаман, бор давлатимни
Бир гадога топшираман, аммо қизимга
Бир чақа ҳам қолдирмайман.

Т и м о н

Агарда қизинг

Ўз тенгига чиқса, унда қанча берардинг!

А ф и н а л и к ч о л

Уч тилло, бераман, лекин вафотимдан сўнг
Бутун молу мулким унинг измига ўтар.

Т и м о н

Кўпдан бери менга хизмат қиласр Луцилий,
Кифоядир мен озгина ҳаракат этсам,
У бахтли бўлади, яна этилур бажо
Унинг қаршисида менинг инсоний бурчим.
Сен қизингни Луцилийга узат, мен унга
Қизингга сен қанча берсанг, шунча бераман -
Қарабсанки, тенг-баравар бўлишар улар.

А ф и н а л и к ч о л

Валинеъмат, номусингта қасам ичгил сен,
Никоҳига ола берсин қизимни кейин.

Т и м о н

(Унга қўлини чўзиб)

Менинг қўлим ва номусим сўзимга кафил.

Л у ц и л и й

Чин юрақдан ташаккурлар айтаман, бегим!
Бундан буён бисотимда нима орттирсам,
Сизницидир.

Афиналик чол ва Луцилий кетишади.

Ш о и р

Ўтинаман, қабул қилингиз
Камтарин меҳнатим, эзгу тилакларимни.

Т и м о н

Ташаккур. Биз гаплашамиз кейин бафуржा,
Кетиб қолманг.. - Сизда нима янгилик, дўстим?

Р а с с о м

Расм. Ўтинаман, бегим, қабул қилингиз.

Т и м о н

Расм дедингизми? Фоят курсандман. Ахир,
Портретлар - худди тирик одамлар демак.
Беномуслик уя қуриб инсон қалбига,
Уни аъмол - ҳаракатта солғандан буён
Инсонликка белги - фақат ташқи қиёфа;
Биз ўшани расмларда кўрамиз бешак.
Меҳнатингиз қадрлайман, эъзоз этаман.
Келаверинг, сизга доим эшигим очик,
Бетакаллуф.

Р а с с о м

Ярлақасин сизни Худолар!

Т и м о н

Хозирча хайр. Аммо лекин тушлиқда бугун
Бирга бўлинг, жаноблар.

(Заргарга)

Ҳа, гавҳарингизни
Билимдонлар баҳолашди роса.

З а р г а р

Наҳотки -
Камситишид?

Т и м о н

Йўқ, мақташди! Агар қиймати
Белгиланса эди ўша таърифлар билан,
Уни сотиб олиб, бешак синар эдим мен.

З а р г а р

Қийматидан баланд эмас баҳоси унинг,
Нарса баҳосини аммо оширап соҳиб.
Гар гавҳарни қўлларига тақсалар бегим,
Шубҳасизки, ошар эди унинг баҳоси.

Т и м о н

Сиз устимдан куляпсиз.

С а в д о г а р

Хўжам, ишонинг,
Ҳамма шундоқ дейди.

Т и м о н

Қаранг, ким келяпти!
Истайсизми сизни боплаб сўкишларини?
Алемант киради.

З а р г а р

У сизни ҳам аямайди.

С а в д о г а р

Ҳа, у бешафқат.

Т и м о н

Салом сенга, назокатли дўстим Алемент.

А п е м а н т

Саломингни, дўстим, асраб-авайлаб турғил,
То мен бир оз назокатли бўлмагунимча.

Назокатли бўлолмасман, сен ўзингга ит,
Бу абраҳлар эса ҳалол бўлмагунича.

Т и м о н

Нега абраҳ дейсан? Ахир, танимайсан-ку.

А п е м а н т

Улар афиналик эмасми?

Т и м о н

Афиналик.

А п е м а н т

Үнда айттанимга пушаймон эмасман.

З а р г а р

Мени танийсанми, Апемант?

А п е м а н т

Сени танишими биласан, кимлигингни айтдим-ку.

Т и м о н

Сен мағурурсан, Апемант.

А п е м а н т

Ҳаммадан ҳам Тимонга ўхшамаганим учун мағурман.

Т и м о н

Йўл бўлсин?

А п е м а н т

Афиналик муҳтарам бир зотнинг миясини қоқиб,
қўлига берсам дейман.

Т и м о н

Бу қилмишинг учун қонун сени ўлимга буюради.

А п е м а н т

Амримаҳол бўлган бир иш учун қонун ўлимга буюрса,
сен ҳақсан.

Т и м о н

Бу расм сенга маъқулми, Апемант?

А п е м а н т

Безиён бўлгани учун маъқул.

Т и м о н

Хўш, рассомига қойил эмасмисан?

А п е м а н т.

Рассомни яраттан устаси бундан ҳам фаранг, гарчи қилган иши ифлос бўлса ҳам...

Р а с с о м

Сен кўшпаксан!

А п е м а н т

Онанг қавмидан бўламан: мен кўппак бўлсам, онанг ким бўлади?

Т и м о н

Мен билан тушлик қиласанми, Апемант?

А п е м а н т

Йўқ, мен амалдорларни емайман.

Т и м о н

Баракалла, йўқса хонимларимиздан балога қолардинг.

А п е м а н т

Амалдорларни ўшалар ейди, шунинг учун қоринлари қаппайиб юради.

Т и м о н

Шундай бўлмагур сўзни оғзингта олдинг-а!

А п е м а н т

Ола қол, уни меҳнатинг эвазига сенга бердим.

“ Т и м о н

Мана бу олмос сенга ёқадими, Алемант?

А п е м а н т

Менга кўпроқ ҳалоллик ёқади, аммо унинг қиймати инсон учун - сариқ чақа.

Т и м о н

Сенингча, бу олмоснинг баҳоси қанча?

А п е м а н т

Ўйлашга ҳам арзимайди... Хўш, сен нима дейсан, шоир?

Ш о и р

Хўш, сен нима дейсан, файласуф?

А п е м а н т

Ёлғон айтасан.

Ш о и р

Файласуф эмасмисан?

А п е м а н т

Файласуфман.

Ш о и р

Демак, айттаним чин.

А п е м а н т

Сен шоир эмасмисан?

Ш о и р

Шоирман.

А п е м а н т

Демак, айттанинг ёлғон. Сўнгги асарингта бир назар сол, сен унда Тимонни муносиб зот, деб таърифлагансан.

Ш о и р

Бу ёлғон эмас, у - чиндан ҳам муносиб инсон.

А п е м а н т

Ха, у сенга, сенинг меҳнатингга ҳақ тўлаши учун муносиб. Хушомадни хуш кўрувчи киши хушомадгўйга муносиб бўлади. О, фалак, мен агар амалдор бўлсайдим....

Т и м о н

Унда не қилардинг, Апемант?

А п е м а н т

Ҳозир не қилсан, шуни: амалдорни жинимдан ҳам баттар ёмон кўрадим, ундан жирканардим.

Т и м о н

Йўғ-ей? Ўз-ўзингдан жирканармидинг?

А п е м а н т

Ха.

Т и м о н

Нега ахир?

А п е м а н т

Амалдор бўлиб, қаҳру ғазабимни йўқотиб қўйганим учун. (Савдогарга) Менга қара, сен савдогар эмасмисан?

С а в д о г а р

Ха, Апемант.

А п е м а н т

Худолар ўлдирмаса, савдо ўлдирсин сени.

С а в д о г а р

Мени савдо ўлдирса, демак, Худоларнинг хоҳиши шу бўлади.

А п е м а н т

Савдо - сен учун Худо, ўша Худойинг сени ўлдиради!

Карнайлар чалинади. Хизматкор киради.

Т и м о н

Ким бу карнай чалаёттан?

Х и з м а т к о р

Алкивиад ташриф буюрди, йитирматача улфати унга ҳамроҳ.

Т и м о н

Уларни қаршилаб, бу ёқса бошлаб келинглар.

Бир неча хизматкор чиқади.

(Рассомга)

Кетиб қолманг, овқатланинг биз билан бирга,
Миннатдорлигимни ҳали билдирганим йўқ,
Тушликни қилайлик, кейин расм кўрамиз.

(Меҳмонларга)

Дўстлар, хуш келибсиз.

Алкивиад улфатлари билан киради.

Салом, қани марҳабо!

А п е м а н т

Хўш, хўш... Кошки шу хушбичим оёқлар бари
Қингир-қийшиқ тортиб, қуриб-қовжираб қолса.
Бу ширинсўз муттаҳамлар меҳрдан маҳрум,
Аммо қандай назокатли тутишар ўзни!
Менинг назаримда, бутун инсон уруги
Айнаб, маймун урутига айланиб қолмиш.

А л к и в и а д

Сизни шундай соғиндимки, азизим Тимон,
Тўёлмайман юзингизга боқиб.

Т и м о н

Марҳабо!

Мана, биргадирмиз, энди фурсатимизни
Багишлайлик ажиб, турфа ишларга. Юринг!

Алемантдан бўлак ҳамма кетади. Иккита амалдор киради.

Б и р и н ч и а м а л д о р
Соат неча бўлди, Апемант?

А п е м а н т

Худди ҳалол бўлиш соати.

Б и р и н ч и а м а л д о р
Ҳалол бўлиш учун ҳамма вақт ҳам ярайверади.

А п е м а н т

Аммо сенинг ишинг чатоқ, сен вақтингни ўтказиб қўйдинг.

И к к и н ч и а м а л д о р
Сен Тимоннинг зиёфатига борасанми?

А п е м а н т

Бораман, таом муттаҳамларни қандай шишириб, ша-
роб нодонларни қанчалар кўпчитишини бир кўриб
қўймоқчиман.

И к к и н ч и а м а л д о р
Хўш, саломат бўл, саломат бўл!

А п е м а н т

Сен аҳмоқсан, негаки менга икка карра соғлиқ тиладинг.

И қ к и н ч и а м а л д о р
Хўш, нима бўпти, Апемант?

А п е м а н т

Биттасини ўзингга асараб қўй, мен сенга соғлиқ тила-
майман.

Б и р и н ч и а м а л д о р
Ундоқ бўлса, бўғилиб ўл!

А п е м а н т

Йўқ, бу тилагингни адо этолмайман. Буни дўстингдан сўрай қол.

И к к и н ч и а м а л д о р

Йўқол, ёвуз кўпак! Йўқса улоқтираман...

А п е м а н т

Кўпак қочиб қолур эшак туёғингиздан...

(*Ketagi.*)

Б и р и н ч и а м а л д о р

Кўрдингми, ҳеч хуш кўрмайди инсон зотини!
Тотинсакми, дейман, Тимон саховатидан?
Таърифларга сифас унинг меҳмондўстлиги.

И к к и н ч и а м а л д о р

Ҳа, у ғоят саховатли. Олгин Тангриси
Плутос қул бўлса арзир Тимонимизга.
Бир хизматта етти карра мукофот берар,
Бир совғага бағишлагай юз карра эҳсон.

Б и р и н ч и а м а л д о р

Ҳали шундоқ олийжаноб қалб эгасини
Учратмадим.

И к к и н ч и а м а л д о р

Ярлақасин Тангрилар уни!
Кирамизми?

Б и р и н ч и а м а л д о р

Кирамиз. Хўп, қани, сиз бошланг...
Кетишади.

Иккинчи саҳна

Ўша жой. Тимон уйида катта зал. Катта столда дастурхон муҳайё, Флавий ва ўзга хизматкорлар унинг аторофидаги парвона.

Тимон, Алкивиад, амадорлар, сенаторлар, Вентидий ва унинг хизматкорлари киришади. Ҳаммадан орқада – норози қиёфада

А п е м а н т .

В е н т и д и й

Дўстим Тимон! Худоларнинг хоҳиши экан,
Улар отам еттан ёшни ҳисобга олиб,
Уни чақиришди, хуллас, вафот этди у.
Менга талайтина бойлик қолдирди мерос.
Ёдимдадир мудом ҳиммат-марҳаматингиз,
Бутун ташаккурлар айтиб, қайтармоқчиман
Икки карра ортиғи-ла ўша қарзимни,
Сиз туфайли озодликда юрибман, ахир.

Т и м о н

Олийжаноб Вентидий, қўй бу гапларингни!
Сенга бўлган меҳримни кўп тутмагил арzon!
Бу пулларни берган эдим сенга совға деб,
Кимки берган нарсасини қайтиб оларкан,
У ўзини, берганман, деб ҳисоб этолмас.
Ҳа, айрим бир подшоларда шундай қоида –
Ҳукм сурган эса, тақрор этмайлик уни!
Ҳокимият деган нарса оқлар хатони.

В е н т и д и й

О, чин олийжаноб инсон!

Т и м о н

Азиз дўстларим,
Сохталик ва лоқайдликни бекитмоқ учун
Чиқаришган назокат деб қонун-қоида.

Аммо сохта такаллуфот ҳали ўзини
Аён этмай туриб, дарҳол чекар пушаймон,
Пушаймонки, ўзни этмоқ керак намоён.
Бироқ чин, самимий дўстлик ҳукмрон ерда
Такаллуфга ўрин бўлмас. Қани, ўлтиринг!
Биродарлар, бебаҳосиз, агар билсангиз,
Менга менинг давлатимдан.

Ҳамма ўтиради.

Б и р и н ч и а м а л д о р

Икрор бўлдик, биз...

А п е м а н т

Оҳ-ҳо! Икрор бўлишганмиш! У ҳолда нечун
Сизни осишмабди?

Т и м о н

Э-ҳа, сенми, Апемант!
Хуш келибсан!

А п е м а н т

Бу гапларни мендан кутмагил.
Остоанангта оёқ қўйдим, токи тилагим -
Мени қувиб ҳайдагайсан.

Т и м о н

Мунча қўполсан!
Фақат қўринишинг инсон! Сенга чиндан ҳам
Таъна-дашном лойиқ - Ахӣр, маълум, жаноблар,
Ira furor brevis est - деган мақол бор.*
Бас, Апемант юрар доим жаҳлга миниб,
Шунинг учун унга бошқа дастурхон лозим,
У даврани хуш кўрмайди, жамоат унга
Тамом бегонадир.

А п е м а н т

Йўқ, мен шунда қоламан,
Сенинг ушбу таклифингга аччиқма-аччиқ.

* Жаҳл – қисқа жиннилиқдир. (Лат.)

Аммо шуни айтиб қўяй, ҳамма эшитсин,
Мен келганиман бунда сизни кузатмоқ учун.

Т и м о н

Менга бунинг аҳамияти йўқ, сен афиналиксан, вассалом. Марҳамат қиласавер. Мен зўрлик билан оғзингга би-пор нима тиқиб қўйишларини истамасдим. Лекин лоақалана шу тушлик таом унингни ўчириб турсин дейман.

А п е м а н т

Таомингга тупураман, мен бўкиб ейман,
Вақтни ўтказмайман сенга хушомад билан.
О, Худолар! Давра олиб, Тимонни ерлар,
У бўлса кўрмайди! Мана, очкўз оломон
Таом емайди, йўқ, Тимон қонини сўрар.
У тентак бўлса-чи, ўзи ичинг, деб қистар,
Бир-бирига ишонишар шундоқ, ҳайронман!
Ҳар битта меҳмонга атаб пичоқ қўйишар,
Бу иш сариштадан эмас, яна хатарли -
Бунга доир мисоллар оз эмас. Ана у,
Уй эгаси билан ёндош ўлтирган киши
Гарчи унинг нонини еб, шаробин ичар.
Лекин қулай қилса, унга қадайди ханжар.
Бу ҳаммага аён гап. Мен кибор бўлсайдим,
Давраларда ичмас эдим, ахир биттаси
Томоғингга ханжар тортиб қўйиши мумкин.
Тинч-осойиш ичай деса агар амалдор,
Давраларда совутини ечмасин, зинҳор.

Т и м о н

Дўстларим, сиз учун! Шундоқ айланасига
Сипқорилсин коса!

И к к и н ч и а м а л д о р

Уни бизга жўнатинг,
Бу ёқقا, азизим Тимон!

А п е м а н т

Унга жўнатинг!

Вой, муттаҳам! Жўнатишга уқувинг баланд.
Қўрқаманки, сицқорилган бу қадаҳлардан
Соғлом эмас, касал бўлиб қоласан, Тимон.
Менинг ичимлигим эса юятда заиф,
Қабоҳатта бошлай олмас. Ахир, сув ичиб,
Бирор киши боттан эмас балчиққа ҳали.
Таомим ҳам ўхшаб кетар ичимлигимга.
Мен фалакка сиринаман, ахир кўпинча
Худоларни унутамиз зиёфатларда.

(Дуо ўқийди.)

Худолар, мен шулни севмайман,
Сиздан битта тилак тилайман -
Аҳмоқ қилиб қўймангиз яна,
Токи қасам ва тилхатларга
Ёки саёқ фоҳишаларга,
Ёки ухлаб ёттан итларга,
Ё зиндончи айттан сўзларга,
Ё фалокат чоги дўстларга,
Ишонувчан овсар бўлмайин.
Омин! Гуноҳ этсин бадавлат,
Бизга эса шовла ҳам овқат...
Илоҳи, соғ-саломат бўлгайсан, Алемант.

(Еб-ичади.)

Т и м о н

Хойнаҳой, қалбинг ҳозир жанг майдонидадир, Алквиад?

А л к и в и а д

Менинг қалбим ҳамиша сенинг хизматингта тайёр, Тимон.

Т и м о н

Сенга, албатта, дўстлар тушлигидан ҳам душманлар но-
нуштаси афзал бўлса керак?

А л к и в и а д

Қони оққан душмандан ҳам мазалироқ таом бўлмас. Мен энг
азиз дўстимга ана шу таомдан татиб кўриш насиб этсин, дейман.

А п е м а н т

Унда тилагим шуки, ана шу хушомадгўйларнинг бар-
часи сенинг душманингга айланиб қолишсин. Сен улар-
ни ўлдир-да, татиб кўришни менга таклиф эт.

Б и р и н ч и а м а л д о р

Эҳ, Тимон, кошкийди қалбларимизни бир карра си-
наб кўрсанг ва биз юрак садоқатимизни жиндак бўлса-
да сенга изҳор этолсак, ўзимизни бағоят баҳтиёр санаардик.
Бу - биз учун эзгу бир орзу.

Т и м о н

Азиз дўстларим, шубҳа йўқки, қачонлардир менга қўл-
қанот бўлишингизни Худолар ўзи амр этган. Йўқса,
дўстлар деб аталармидингиз! Қалбимнинг бир парчаси
бўлмаганингизда, кўп минглаб инсонлар ичида, дўстла-
рим, деган гўзал номга мушарраф бўлармидингиз? Мен
сизларга ишонаман! Камтарлик сизни камсухан қилиб
кўйган кезларда ҳам мен кўп марталаб сиз тўғрингизда
ўз-ўзимга арзи-ҳол этганман. О, Худолар! - деганман. -
Эҳтиёжингиз тушмаса, дўстларга нечук зарурат қолади?
Сира мадад сўрамасак, улар энг бефойда кишилар бўлиб
қолишади. Улар филофга солиб, деворга осилган, ўз оҳан-
гини ўзи учун асрагувчи ажойиб чолғу асбобларига ўхшаб
қолишади. Эҳ, мен сизга янада яқинроқ бўлиш учун бор
давлатимдан маҳрум бўлиб қолишни неча марталаб орзу
қилганман! Биз дунёга яхшилик қилиш учун келганмиз.
Бас, дўстларимиз давлати бизники бўлмай, кимники
бўлсин? О, кўплаб инсонлар худди оға-инилардек бир-
бирларининг бойлиқ-бисотларидаң бемалол баҳраманд
бўлишларини билиш - нақадар ширин тасалли! Шуни ўйла-
ганда, кувончларга тўласан киши, лекин кувонч ҳислари
шу ондаёқ меҳр ёшлири билан алмашинади. Сезаманки,
кўз ёшларимни ортиқ тутиб туролмайман. Ожизлигимга узр
сўрайман, дўстларим... Сизнинг соғлигингиз учун!

А п е м а н т

Йиглаяпсан сен уларни ичирмоқ учун.

Иккинчи мөхмөн

Ҳа, шундоқ кўз ўнгимизда қувонч туғилди,
Кейин чақалоққа ўхшаб йиглаб юборди...

Апемант

Хо-хо-хо-хо!.. Ҳаромидир аммо бу бола.

Учинчи мөхмөн

Дўстим Тимон, юрагимни сув қилдинг, инон.

Апемант

Сув қилиш ҳам гапми?

Карнайлар чалинади.

Тимон

Карнай? Қаранг, нима гап?

Хизматкорлар киради.

Хизматкор

Хўжам, айтишга изн беринг, бир неча хонимлар ҳузурингизга киришга ижозат сўрашпти.

Тимон

Хонимлар? Уларга не керак?

, Хизматкор ,

Хўжам, улар билан бир чопар келган, ўз истакларини улар ўша чопар орқали айтишмоқчи.

Тимон

Ўтинаман, айт, ичкари киришсин.

Купидон киради.

Куридон

Салом сенга, муҳтарам зот, салом сизга ҳам
Унинг неъматини баҳам кўраёттанлар.

Тимон, бешта түйғу бутун қошингга келди
Сенга олқиши айтиб, сени ҳұқмдор билиб:
Әшитиш ва ҳидлаш, сезиши, маза ва лаззат.
Улар түйіб қониқишиштан бу зиёфатта,
Лекин менға ҳамроҳ бўлиб келишиди бутун,
Сен уларни яна татиб кўрмогинг учун.

Т и м о н

Мен хурсандман. Бажони дил қабул қиласиз,
Хой, музика янграйверсин.

Б и р и н ч и м е ҳ м о н

Эх, Тимон, Тимон!
Қаранг, ҳамма қандай сени севади жондан!

Купидон кетади ва ниқоб кийиб, амазонка қиёфасига кирган
хонимлар билан қайтиб киради. Уларнинг қўлларида турли-
туман созлар, улар музика чалиб, рақс тушадилар.

А п е м а н т

Кўрдингизми! Ана ғалва! Шаталоқ отиб
Ютуришар хотинлар нақ ақлдан озиб!
Тумтароқ ва ҳашаматли бу ҳаёт тарзи
Менинг камтар турмушимга қиёс этилса -
Жиннилиқдир. Биз кўпинча кўнгилхуши деб
Банд бўламиз не бемаъни машмашаларга.
Ким зиёфат этса, унга қуллук қиласиз,
Қаригандан кейин ҳасад, аламга тўлиб,
Ичирди, деб қоралаймиз хотамтойни.
Разолатта ботмаган, ё разолат сари
Бошқаларни бошламаган инсон бормикан?
Ва дўстлари соглан оғир жароҳатларни,
Қани, айтинг, қабрга ким олиб кетмаган?
Қўрқаманки, бу тойчоқлар мени тоғташар.
Хуллас, шомга оғар экан умринг қуёши,
Эшикларни ёпишади қаршингда шошиб.

Меҳмонлар ўринларидан туриб, хушомадлар билан Тимонни ўраб
олишади. Унга меҳр-муҳаббатларини кўрсатиш учун амазонкалар
билан жуфт-жуфт бўлиб, гобой садолари остида рақсга тушишади.

Т и м о н

Севинч, сурур, келтирдингиз бизга, санамлар,
Базмимизни безатдингиз, зиёфатимиз
Назаримда тўкис эмас эди у қадар,
Аммо ташрифингиз билан бўлди мунааввар,
Адосига етди менинг ниятим аъло,
Бунинг учун, санамларим, сизга тасанно.

Б и р и н ч и х о н и м

Тимон, бизни ҳаддан зиёд эркалатдингиз.

А п е м а н т

Бу таажжуб, негаки, ҳар бирингиз - бир халта ахлат,
киши ҳазиллашишга ҳам ҳазар қиласди.

Т и м о н

(Хонимларга)

Қани, ўтинг энди, сизни дастурхон кутар,
Ўтинаман, уйингиздек яйраб ўлтириинг.

Б а р ч а х о н и м л а р

Чин юракдан миннатдормиз, хўжам.

Купидон ва хонимлар кетишади.

Т и м о н

Флавий!

Ф л а в и й

Лаббай, хўжам.

Т и м о н

Сандиқчани келтир!

Ф л а в и й

Хўп, ҳозир!

(Четга)

Мана энди гавҳарларин улаша бошлар...
Эътирозни хуш кўрмайди, бўлмаса-чи мен

Ҳаммасини айтар эдим... Аммо, айтаман!
Бор бисотин совурғандан кейин ўксинар,
Нега мента айтмадинг, дер, лекин кеч бўлар,
Саховатинг орқасида кўзи йўқ, илло,
Шунинг учун бор нарсадан бўлур мосуво.

(Ketagi.)

Б и р и н ч и м е ҳ м о н

Хизматкорларимиз қани?

Х из м а т к о р

Шундамиз, хўжам.

И к к и н ч и м е ҳ м о н

Тулпорларни олиб киринг.

Флавий сандиқчани олиб киради.

Т и м о н

Азиз дўстларим,
Бир-икки сўз тагин...

(Меҳмонлардан бирига)

Менга қаранг, азизим,
Мендан сизга совға бўлсин мана шу гавҳар,
Ўтингман, қабул қилинг ва тақиб юринг,
Назокатли дўстим.

Б и р и н ч и м е ҳ м о н

Аммо шусиз ҳам роса
Қаршингизда мен қарздорман.

Ҳ а м м а

Биз ҳам қарздормиз.
Хизматкор киради.

Х из м а т к о р

Сенаторлар сизга ташриф этишди, хўжам;
Отдан тушиб, келишмоқда улар бу ёқقا!

Т и м о н

Ташрифлари бош устига, таклиф қил!

Ф л а в и й

Бегим,

Мени бир зум эшитсангиз. Ишонинг, сўзим
Сизга ғоят алоқадор...

Т и м о н

"Фоят" дейсанми?

Хўп, кейин айтасан. Ҳозир бош-қош бўлгин,
Мехмонларни ҳурмат билан кутиб олишсин.

Ф л а в и й

(Четла)

Ҳайронман, бу ишни қандоқ бажарсам экан.

Иккинчи хизматкор киради.

И к к и н ч и х из м а т к о р

Изн беринг, хўжам, сизга баён этайн, -
Лудилий бир нишона деб муҳаббатидан
Тўртга учқур бедов инъом айлади сизга,
Кумуш эгар-жабдуқ билан.

Т и м о н

Қабул қиласман .

Бажони дил. Ҳой, қаранглар, инъом берувчи
Катта эҳсон олиб қайтсин.

Учинчи хизматкор киради.

Хўш, нима гап?

У ч и н ч и х из м а т к о р

Менинг хўжам, олийжаноб Лукулл сизни эртага овга
таклиф қиласди ва сизга қўш гала този тақдим этади.

Т и м о н

Жоним билан бораман. Ҳой, қабул қилингиз
Тозиларни ва Лукулла эҳсон берингиз.

Ф л а в и й

(Четга)

Нима билан тугайди бу? Мехмонларни у
Қабул қилиб, эҳсонларга кўминг, деб айтар.
Аммо сандиқлари бўм-бўш. Ўйлаб қарамас,
Ҳамёнида яна қанча ақчаси қолмиш?
Мен бор гапни айтай десам, оғиз очирмас,
Унинг қалби бамисоли юпун бир гадо,
Тилагини бажаришга етмайди қурби.
Ваъдалари маблагидан неча бор устун,
Энди бажарилур фақат қарз эвазига.
У ўзини қарздор санар ҳамма олдида.
Шундоқ соҳибхўмматдирки, ҳиммати учун
Энди товон тўлайди у. Бутун ер-мулки
Гаровга қўйилди. Кошки, жавоб берсайди,
Хизматидан бўшасайдим мен тинчлик билан.
Йўқ... У мени ҳайдаб солар. Ахир кимда ким
Қучар экан дўст-душманинг фарқига бормай,
Охир-оқибатда бир кун ҳоли бўларвой,
Мен Тимонга ачинаман, қайгу чекаман.

(Кетаги.)

Т и м о н

Ўзингизни пастга урманг. Фазилатингиз
Менга аён. Ўтинаман, қабул қилингиз.
Мехримдан бир нишона, деб ушбу ҳадяни.

И к к и н ч и м е ҳ м о н

Ташаккурлар айтиб, уни қабул қиласман.

У ч и н ч и м е ҳ м о н

У - ҳиммату саховатнинг тирик тимсоли.

Т и м о н

(Учинчи меҳмонга)

Ҳа, ёдимга тушди: дўстим, тўриқ отимга
Боққандингиз тунов куни маҳлиё бўлиб.
У - сизники, ўтинаман, марҳамат қилинг.

У ч и н ч и м е х м о н

Қўйсангиз-чи! Бу келмаган хаёлимга ҳам!

Т и м о н

Мен биламан тажрибамдан, одатда киши
Ўзи ёқтирган нарсасини мақтар, ишонинг.
Мен дўстларим муҳаббатин ўлчайман доим
Ўзимдаги муҳаббатнинг салмоғи билан.
Азизларим, эҳтимолки бир кун сизларга
Ёрдам сўраб арз этарман мей ҳам.

Б а р ч а м е х м о н л а р

Кошкийди!

Т и м о н

Ўз уйимда сизни кўриш билан хурсандман,
Сизга берган совғаларим бунинг олдида
Айтишга ҳам арзимайди. Қўлимдан келса,
Тиним билмай, бутун-бутун подшоликларни
Тарқатардим дўстларимга, улфатларимга.
Алквиад, сен жангисан, демак, қашшоқсан;
Сўнга инъом-эҳсон бериш савоб, негаким,
Сен ўлниклар орасида яшайсан, даланг -
Жант майдони.

А л к и в и а д

Балли, Тимон, у - тақир майдон.

Б и р и н ч и м е х м о н

Қаршингизда бениҳоя қарздормиз...

Т и м о н

Мен ҳам.

Иккинчи меҳмон

Ва содиқмиз сизга.

Тимон

Мен ҳам сизга содиқман
Қани, кўпроқ шам келтириңг, шам!

Биринчи меҳмон

Бегим, сизга
Бойлик ва баҳт, шуҳрат ҳамроҳ бўлсин ҳамиша!

Тимон

Сизни деб яшайман...

Алемант ва Тимондан бўлак ҳамма кетади.

Апемант

Ажаб, ғалвани қаранг!
Қанча букилган тиз, қанча этилган елка!
Хайф эмасми шунча инъом-эҳсон уларга?
Дўстлик ахлатларга тўлмиш. Қасам ичаман -
Хушомадгўйларга тўғри оёқ не ҳожат!
Соддадиллар эса ёлғиз бир таъзим учун
Бойлигини инъом этар.

Тимон

Эҳ, сен Алемант,
Биласанми, шу заҳарли тилинг бўлмаса,
Бошқача бир муомала этардим сенга.

Апемант

Йўқ, менга ҳеч нарса керакмас. Мен ўзимни сотиб олиш-
ларига йўл қўйсам, сени ким сўқади ва сен гуноҳ устига
гуноҳ орттираверасан. Шу қадар саховатлисанки, Тимон,
ҳадемай ўзингни ҳам гаровга қўйиб, инъом этиб юборма-
санг эди деб қўрқаман. Бу базмлар, бу шовқин-суронлар,
бу пучак дабдабалар нега керак?

Тимон

Сен яна таъна-дашном ёғдирадиган бўлсанг, мен эшиг-
майман. Хайр, соғ бўл, менинг эшигимга бошқа бир хир-
гойи билан кел.

А п е м а н т

Шунақами? Эшитишни истамайсан? Хўш,
Унда бекитаман сенга само эшитин.

Одамларга тушунмайман, одамлар нечун
Хақиқатни сўзлар бўлсанг, тоқатлари тоқ,
Аммо хушомадга жон деб солишар қулоқ?

Кетишади.

ИККИНЧИ ПАРДА

Биринчи саҳна

Ўша жой. Сенаторлардан бирининг уйидаги хона. Қўлида
қоғоз кўтариб, с е н а т о р киради.

С е н а т о р

Варрондан нақ беш минг сўм қарз. Исиордан у
Ўн минг олган, мендан олган қарзи қўшилса,
Рошта-роса йигирма беш мингдан иборат.
Телбаларча совуришни қўймас у лекин,
Тез орада хонавайрон бўлиши тайин.

Ақча керак бўлиб қолса менга мабодо,
Гадо итин ўғирласам, кейин Тимонга
Уни тортиқ этсам, тамом, кифоя, менга
Итим тугаверар ақча устига ақча.

Ё отингни сотмоқчисан, яхширогини
Олиш ниятингдир, уни Тимонга тутқиз,
Эвазига бирор нима сўрама аммо,
Қарабсанки, бедов тулпор сенга муҳайё.
Дарвозабон тутмайди у дарвозасида -
Жарчи туар табассум-ла қачон қарасанг,
Ичкарига таклиф этиб ўттан-қайтгани.
Йўқ, бу маъқул ишмас. Бундоқ ўйлаб кўрилса,
Бу узоқда чўзилмайди. Кафис, қайдасан?

Кафис киради.

К а ф и с

Не истайсиз, амрингизга ҳозирман, хўжам?

С е н а т о р

Чакмонингни кийиб, дарҳол Тимонга югур:
Қатъий туриб талаб қил, у қарзни қайтарсин.
Баҳоналарига қулоқ осма, қаттиқ тур,
"Хўжайинга мендан салом етказги" деса,
Унга айтким, бениҳоя танг аҳволдаман,
Агар қарзни қайтармаса, ишларим чатоқ.
Тўлов муддатлари ўтиб бўлди тамоман,
Нақдинамни расво қилдим унга ишониб,
Мен севаман уни, хурмат қиласман, бироқ
Бўйним синдирамайман унинг жинжалоги деб.
Пуч, ҳавоий ваъда эмас, фақат нақд тўлов
Мени қутқазади. Дарҳол ҳузурига бор.
Қатъий важоҳат-ла ундан қарзни талаб қил.
Қўрқаманки, товус янглиғ яшнаган Тимон
Патларини бир-бир юлиб олишгандан сўнг
Ўхшаб қолар бедаво бир олашақшаққа.
Қани, югур.

К а ф и с

Югурдим.

С е н а т о р

Ҳой, шошма, сабр қил,
Тилхатларни олиб кет! Қарз муддатларини
Неча кунга кечиктирган бўлса, ёзиб қўй.. .

К а ф и с

Бўпти, хўжам.

С е н а т о р

Қани энди тезроқ бора қол.

Кетишади.

Иккинчи саҳна

Тимон уйида зал. Қўлида бир даста ҳисоб-китоб қофозлари билан Флавий киради.

Ф л а в и й

Ўзини тиёлмайди, меъёр нима, билмайди!
Худди жинни дейсан! Пулни ўнги-сўлига
Аямасдан сочар, ҳисоб-китоб қилмайди,
Сарфу харажати худди дарёдек тошар!
У бўлса-чи, кўришни ҳам истамас ҳатто,
Қандай кетиб борар қўлдан молу дунёси.
Нима билан тугайди бу? Дунёда бундоқ
Нодон учрамаса керак ва ҳақиқатким,
Шундоқ бир оқкўнгил яна учрамас мутлоқ.
Нима қилмоқ керак? Тимон мени тингламас -
Бошидаги фалокатни пайқамагунча.
Йўқ, у овдан қайтсин, тамом, чидамайман, бас,
Мен бор гапни унга рўйи рост айтиб бераман...
Ҳайҳот! Ҳайҳот! Ҳайҳот!

Кафис ва Исидор ҳамда Варроннинг хизматкорлари киришади.

К а ф и с

Салом, Варрон! Сен ҳам пулга келдингми?

В а р р о н н и н г х и з м а т к о р и

Балли,
Сен ҳам пулга келгандирсан?

К а ф и с

Шундоқ - Исидор,
Сен-чи?

И с и д о р н и н г х и з м а т к о р л а р и
Мен ҳам.

К а ф и с

Тўлашсайди кошки.

Варронинг хизматкори
Даргумон.

Кафис

Мана, хўжайиннинг ўзи.
Тимон, Алқивиад, амалдорлар ва бошқалар киришади.

Тимон

Марҳаматли Алқивиад, тушликни қилиб,
Яна овга ошиқамиз, дўстим.

Кафис унга яқинлашади.
Хўш, хизмат?

Кафис

Мана, барча қарзларингиз рўйхати, бегим.

Тимон

Қарзларимнинг? Қаерликсан?

Кафис

Афиналикман.

Тимон

Бошқарувчим ҳаммасини тўлайди сенга;
Бор, ўшанга учраш.

Кафис

Роса бир ойдан буён
У алдайди мени, нукул ваъда беради.
Хўжайиним ҳозир пулга жудаям мухтоҷ,
Шунинг учун у сўрайди жанобингиздан
Қарзни дарҳол қайтаришни.

Тимон

Марҳамат, дўстим,
Сен эртага ҳузуримга вақтлироқ, келгин.

К а ф и с

Лекин, хўжам...

Т и м о н

Ўзни қандай тутишни ҳам бил.

В а р р о н ҳ и з м а т к о р и

Мен Варрондан келдим, хўжам...

И с и д о р ҳ и з м а т к о р и

Мен Исидордан,

Қарзни даврров қайтаришни сўраб қолди у...

К а ф и с

Бегим, билсайдингиз менинг хўжам нақадар

Танг аҳволда...

В а р р о н ҳ и з м а т к о р и

Жаноблари, агар билсангиз,

Олти ҳафта ўтди тўлов муддатингиздан.

Вақт дегани...

И с и д о р ҳ и з м а т к о р и

Жаноблари, бошқарувчингиз

Эшигидан неча марта ҳайдади мени,

Бугун сизга учрашишни буюрди хўжам.

Т и м о н

Шошманг, нафасимни ростлай...

(Мехмонларга)

Азиз дўйстларим,

Сиз ичкари кира туриңг, ҳозир бораман.

(Флавийга)

Қани, бери кел-чи. Айттил, бу қандай савдо?

Нега мени тўргт тарафдан ўрашиб бундок,

Ўз вақтида тўланмаган қай бир қарзларни

Тўлашимни сурбетларча талаб қилишиб,

Обрўйимни тўкишмоқда?

Ф л а в и й

(Хизматкорларга)

Хўш, азаматлар,
Кўряпсиз, ҳозир бунинг мавруди эмас;
Сабр қилиб туринг энди тушлик ўтгунча.
Мен унгача хўжайинга тушунтираман
Нега шунча кечикитирдик тўловимизни.

Т и м о н

Шундоқ бўлсин. Айт, яхшилаб меҳмон қилишсин
Буларни, сўнг гаплашамиз.

Тимон кетади.

Ф л а в и й

Ортимдан юринг.

Апемант ва масхарабоз киришади.

К а ф и с

(Хизматкорларга)

Ҳой, шошманлар! Мана, масхарабоз билан Апемант
келяпти, бир майнавозчилик қилмаймизми?

В а р р о н х из м а т к о р и

Жин урсин уни, итдек қопади.

И с и д о р х из м а т к о р и

Вабо кўтарсинг у кўшакни!

В а р р о н х из м а т к о р и

(Масхарабозга)

Аҳволинг қалай, аҳмоқ?

А п е м а н т

Сен ўз соянг билан гаплашяпсан шекилли?

Варрон хизматкори

Ҳар ҳолда сен билан гаплашмаяпман.

А п е м а н т

Албатта-да, ўз-ўзинг билан гаплашяпсан.

(Масхарабозга)

Қани, кетдик бу ердан!

Исидор хизматкори

(Варрон хизматкорига)

Мана, тап-тайёр аҳмоқ бўлдинг-қўйдинг.

А п е м а н т

Аҳмоқ бўлганинг рост, аммо қўйганингча йўқ.

К а ф и с

Аҳмоқ деб кимни айтяпсан?

А п е м а н т

Ким сўраёттан бўлса, ўшани. Эҳ, сиз, бекорчи бадбаҳтлар, судхўр малайлари! Тилла билан эҳтиёж ўртасидаги далалар!

Барча хизматкорлар

Биз киммиз, Алемант?

А п е м а н т

Эшшаксиз!

Хизматкорлар

Нега энди?

А п е м а н т

Негаки, кимлигинизни ўзингиз ҳам билмайсиз ва буни мендан сўрайсиз. Масхарабоз, сен булар билан бир гаплашиб қўй.

Масхабоз

Аҳволингиз нечук, жаноблар?

Хизматкорлар

Ташаккур, аъло, марҳаматли масхарабоз. Ойим беканг не билан машгул?

Масхабоз

У сиздақа жўжахўроздарни куйдириб, патини юлиш учун сув қайнатяпти. Мен сизни "Коринф"да кўришни истардим.

Апемант

Баракалла! Ташаккур!

Маҳрам киради.

Масхабоз

Қаранглар, ойим беканинг маҳрами келяпти.

Маҳрам

(Масхарабозга)

Хўш, қалайсан, саркарда! Оқиллар даврасида нима қилиб турибсан? Аҳволинг нечук, Апемант?

Апемант

Қўлимда хивичим бўлса, боплаб бир таъзиiringни берардим.

Маҳрам

Ўтинаман. Апемант, бу хатлардаги адресларни ўқиб бер, қайси бири қимга эканлигини билолмаяпман.

Апемант

Ўқишни билмайсанми?

Маҳрам

Йўқ.

Апемант

Бундан чиқди, сени оссалар, илмга зиён етмас экан. Мана бу мактуб Тимонга, буниси Алквиадга. Қани, уларнинг олдига тезроқ жўнаб қол! Бедаво бўлиб туғилгансан, қўшмачи бўлиб ўласан.

М а ҳ р а м

Сен эса кўлпак бўлиб туғилгансан, итдек очингдан ўласан! Жавоб бермай қўя қол, мен кетдим.

(*Ketadgi*).

А п е м а н т

Сен эсанг, Худолар марҳаматидан мосуво бўласан...
Масхарабоз, мен сен билан Тимонниги бормайман.

М а с х а р а б о з

Мени шунда қолдирмоқчимисан?

А п е м а н т

Ҳа, агар Тимон уйида бўлса.

(*Xizmatkorlariga*.)

Сиз уч судхўрнинг хизматкорларисиз, шунақами?

Х и з м а т к о р л а р

Шундоқ, аммо улар бизга хизматкор бўлишса, ёмон бўлмасди.

А п е м а н т

Кошкийди... Жаллод ўғрига хизмат этганидек, улар сизга хизмат қилишса.

М а с х а р а б о з

Сиз уч судхўрга малайсиз-а?

Х и з м а т к о р л а р

Топдинг, масхарабоз.

М а с х а р а б о з

Менингча, бирор судхўр йўқки, хизматида масхарабоз сақламаса. Менинг ойимбекам ҳам ана шу тоифадан, мен унинг масхарабозиман. Одамлар хўжайинларингдан қарз олгани келишганда, маъюс бўлиб келиб, хурсанд бўлиб кетишади. Менинг ойимбекам эшигига эса, улар хурсанд бўлиб келиб келиб, маъюс бўлиб чиқишиади. Биласизми, нега?

Варрон хизматкори

Сабабини мен айтишим мумкин.

Апемант

Айта қол, токи сени ҳам хотинбоз ва муттаҳамлар сафиға қўшиб қўяйлик, аммо бундан обрўйинг тушиб қолмайди.

Варрон хизматкори

Айт-чи, масхарабоз, хотинбоз дегани нима ўзи?

Масхарабоз

У яхши кўйлак кийган масхарабоз, сенга бир оз ўхшаб кетади. У арвоҳ. Гоҳ амалдор, гоҳ адвокат, гоҳ эса фалсафий бисотидан бўлак бир жуфт ўз тошига эга бўлган донишманд. Кўпинча рицарь қиёфасига кирари, хуллас, бу рўё уч ёшдан саксон ёшгача бўлган барча инсонлар сувратига кириб, шу ёруғ дунёда тентираб юргани-юрган.

Варрон хизматкори

Жилла аҳмоқ эмассан.

Масхарабоз

Сенга ўхшаб жилла оқил ҳам эмасман. Сенга менинг аҳмоқлигим қадар ақл етишмайди, холос.

Апемант

Бу Апемантчасига жавоб бўлди.

Ҳамма

Йўл бўшатинг, йўл бўшатинг, жаноб Тимон келяпти!

Тимон ва Флавий қайтиб киришади.

Апемант

Юр, масхарабоз, кетдик.

М а с х а р а б о з

Мен ўйнашлар, ворислар ва хотинлар изидан эргаш-майман. Аммо гоҳида файласуфларга эргашаман.

(Алемант билан бирга кетади.)

Ф л а в и й

(Хизматкорларга)

Боринглар, кейин таплашамиз.

Хизматкорлар кетишади.

Т и м о н

Мен ҳайронман. Нега энди бор ҳақиқатни
Мента очиб сўзламадинг аввал. Мен ахир
Сарфу харажатни бир оз камайтирадим.

Ф л а в и й

Мен неча бор айтмоқ бўлиб оғиз жуфтладим,
Аммо мени эшишишни истамадингиз...

Т и м о н

Ёлғон! Маврудини топиб сўзламагансан,
Кайфиятим ноҳуш маҳал урингансан ё,
Энди бўлса, оқламоқчи бўласан ўзни.

Ф л а в и й

Марҳаматли хўжам, ахир, неча бир карра
Шундоқ олдингизга қўйдим ҳисоб-китобни,
Сиз бир қиё боқмай, уни нари сурдингиз.
Сен ҳалолсан, ишонаман сенга, дедингиз,
Сиз ҳар сафар арзимаган бир совға учун
Юз бор қимматбаҳо эҳсон берар экансиз,
Қанча афсус чекиб, қанча кўз ёши тўқдим.
Тўғри, мен гоҳида хизмат бурчимни буздим,
Маблагингиз совурманг, деб этдим илтижо,
Даромад камайиб, қарзнинг кўпайганини
Мен ҳар сафар сизга рўй-рост айтмоқчи бўлсам,
Жавобига оғир таъна-дашном эшигдим.
Муруватли хўжам, гарчи кечдир ва лекин,

Билишингиз керак, ҳозир бор бисотингиз
Қарзингизнинг ярмини ҳам қоплай олмагай.

Т и м о н

Унда бутун ерларимни сотишга буюр.

Ф л а в и й

Гаровга қўйилган улар аллақачонлар
Ва бир қисми қўлдан кетган. Қолган ҳиссаси
Қарзни қайтаришни ҳозир талаб қилишиб,
Келаёттанларга балки этмас кифоя...
Улар орқасидан яна бошқаси келар.
Хўжам, не қиласиз? Энди қандай яшаймиз?
Қандай қилиб бу қарзлардан халос бўламиз?

Т и м о н

Бу нимаси, худди Лакедемонга қадар
Чўзилгандир ерларим!

Ф л а в и й

О, шавкатли бегим,
Дунё дегани ҳам ёлғиз, биргина товуш!
Ўшани ҳам бир нафасда инъом этсангиз,
Жудо бўлиш қийин эмас ахир.

Т и м о н

Ҳақлисан.

Ф л а в и й

Агар шубҳа айласангиз ҳалоллигимга,
Иш юритиш уқувимга ишонмасангиз,
Айтинг, энг қаттиққўл, холис кишилар келсин,
Мени тафтиш этиб кўрсин. Худолар шоҳид -
Бекорчи бир оломонга тўлиб уйимиз,
Ертўлалар мусалласдан бўм-бўш қоларкан,
Ётоқларнинг барчасида чироқлар ёниб,
Тўлар экан ёввойи, маст қийқириқ билан,
Мен-чи, товук катагига урардим ўзни
Ва кўз ёши тўкар эдим.

Т и м о н

Ўтинаман, бас.

Ф л а в и й

О, Худолар, дердим, қандай саховатли у!
Бир кечада бунда жоҳил, масхарабозлар
Йўқ қилишди шунча бойлик, нозу неъматни!
Бас, Тимонга улар энди бермас эканми
Қалби, боши, қиличи ва куч-қувватини?
Мурувватли, олийжаноб, суюк Тимонга,
Худди подшоларга монанд буюк Тимонга?
Хушомадни қайта сотиб олмоқлик маҳол,
Ҳайҳот, у бир тутун каби таралур дарҳол.
Зиёфатдан келган шуҳрат умри боқиймас!
У баҳорда ёқсан қордек эриб битар, бас.

Т и м о н

Менга шунча ваъз-насиҳат ўқидинг, етар!
Бироқ билким, сохталиқдан менда йўқ асар.
Мен бир телбадирман, аммо-лекин бегарауз,
Хўш, сен нега йиглаяпсан? Наҳот, мен учун
Дўст-оғайнини топилмайди, дея ўйласанг?
Хотиржам бўл. Дўстлик сидқу садоқатини
Ва дўстларим юрагини синов қилиб, бас,
Пул сўрасам бўлди, ишон, иш кўчар осон,
Худди сенга, сўзла, дея амр эттандай,
Одамлар ва бойликлари измимга ўтар.

Ф л а в и й

Эҳ, кошкийди ушалса шу умидларингиз!

Т и м о н

Мен эҳтиёж икра қолдим - бу ҳам бир омад!
Дўстларимни синайман. Ҳа, кўрасан, мана,
Бойликларим хусусида хатойинг нима...
Дўстлар - менинг бойлигимдир! Ҳой, унда ким бор?
Фламиний! Келаверинг ҳамма! Сервилий!
Фламиний, Сервилий ва бошқа хизматкорлар киришади.

С е р в и л и й

Лаббай, хўжам...

Т и м о н

Мен сизларни битти-биттадан жўнатаман...

Сен Луцийга бор, сен эса Лукуллга, мен у билан бутун ов қилдим... Сен Семпронийга югур. Айтингизким, мен уларга суюнаман ва шароит мени қарз сўраб, уларга му- рожаат этишга мажбур қилганидан хурсандман. Уларга айтинг, менга эллик тилло ақча зарур.

Ф л а м и н и й

Бажону дил бажарамиз!

Ф л а в и й

(Четига)

Хмм... Луций, Лукулл...

Т и м о н

(Бошқа хизматкорларга)

Сенаторларга бор. Ахир, ватан олдида
Хизматларим оз эмасдир. Бас, шунинг учун
Жиндек эътиборга менинг ҳақ-хуқуқим бор.
Боргил ва улардан менга минг тилло сўра.

Ф л а в и й

Изн беринг, бу одатий ҳамда қулай деб,
Мен улардан бошламоққа айладим журъат -
Номингизни гаров қўйиб, ақча сўрадим,
Улар эса бош чайқашди бунга жавобан,
Кўпша-қуруқ қайтиб келдим даргоҳларидан.

Т и м о н

Мумкинми бу? А, наҳотки, рост бўлса шу гап?

Ф л а в и й

Улар менга бир оғиздан маълум қилишиб,
Хозир аҳволлари тангдир... пул йўқ... Ўзлари

Ўз хоҳишлиарини адо этишга ожиз...
Хафа бўлса арзир... ахир, сиз муҳтарам зот...
Улар истар эдиларки... Улар билмаслар...
Сиз ҳам хато қилгандирсиз... Учрайди гоҳо,
Олийжаноб кишилар ҳам адашар йўлдан...
Сизга омад тилайдилар... Чекишар афсус....
Жуда муҳим ишлар бизни кутмоқдадир, деб
Кейин машғул бўлишдилар ўша ишларга.
Қовоқ солиб боқишилар ва маънодан маҳрум
Узук-юлуқ сўзлар, унсиз имо-ишора
Мени шундоқ муз қотириб қўйдики, ҳатто
Тилдан қолдим.

Т и м о н

Худоларга солдим уларни!
Сен, Флавий, куйинма. У қарияларда
Суяқ суриб келаёттан иллат - нонкўрлик!
Қуюқлашиб, анча совуб қолган қонлари
Аранг оқиб турар кекса томирларида.
Танларида ҳарорат ҳам пасайиб кеттан.
Шунинг учун заҳардирлар. Киши қабрга
Қанча яқинлашса, шунча бўлармиш дағал
Ва паришон...

(Хизматкорлардан бирига)

Сен Вентидий ҳузурига бор!

(Флавийга)

Ўтинаман, хафа бўлма, азиз Флавий!
Сен ҳалолсан, менга беҳад садоқатлисан,
Ишон, сенда айб йўқ. Ҳа, шу яқин орада
Отасини кўмиб, мерос олди Вентидий.
Фалокатта дучор бўлиб, зиндонга тушиб,
Ҳатто дўстлари ҳам ундан юз ўтирганда
Мен берган беш тилло билан тоғмишиди нажот,
Саломимни еткиз, кейин унга айттилким,
Зиммамизга тушган гоят мушкул зарурат
Сабаб бўлиб, эсга олдик ўша ақчани.
Сўнг пулларни олиб, ҳозир қарзни қайтар, деб
Қистаёттан кишиларга тарқат уларни...

Заволимга йўл қўйишар дўстларим деб то,
Гапирма ва хаёлингта келтирма асло.

Ф л а в и й

Нима дердим, кимки чиндан соҳиб саховат,
Унга ҳамма сахий бўлиб кўринар фақат.

Кетишади.

УЧИНЧИ ПАРДА

Биринчи саҳна

Л у к у л л уйида бир зал.

Фламиний кутиб турибди. Унинг олдига хизматкор чиқади.

Х из м а т к о р. Мен хўжайинга айтдим, у ҳозир чиқади.

Ф л а м и н и й. Раҳмат, ошнам.

Лукулл киради.

Х из м а т к о р. Мана, хўжайин ҳам чиқиб қолди.

Л у к у л л (*Четга*) Тимоннинг хизматкори-ку. Ишончим комилки, у бирорта совға олиб келган. Омадни қаранг, бугун тушимга кумуш тос билан кумуш қумон кирган эди. (*Баланд овозда*) Салом, Фламиний. Камоли эҳтиром билан салом дейман, сенга, Фламиний! (Хизматкорга) Шароб келтир.

Хизматкор кетади.

Хўш, саховатли хўжайининг ва ҳукмдоринг, олийжабоб, олийхиммат, мўътабар афиналик Тимоннинг аҳволи нечук?

Ф л а м и н и й

У соғ-саломат, бегим.

Л у к у л л

Чакмонинг остида нимани бекитиб турибсан, азиз Фламиний?

Ф л а м и н и й

Буми, бўм-бўш қутича. Хўжайинимнинг топширигига мувофиқ буни тўлдириб беришингизни ўтиниб сўрайман. Хўжайинимга эллик тилло жуда зарур бўлиб қолди. Хўжайиним жанобларидан ана шу маблагни қарзга олиш учун мени юборди, у ҳозироқ ёрдам қўлини чўзишингизга зарра шубҳа қилмайди.

Л у к у л л

Хўш-хўш-хўш... "Зарра шубҳа қилмайди" дейсанми? Ҳайҳот, у олийҳиммат инсон? Олийжаноб инсон, аммо беҳад тўкин-сочин яшайди. Кўп марталаб бу ҳақда унга айттанман. Сарф-харажатни камайтири, деб айтиш учун атаяй зиёфатига борардим. Лекин у кенгашларимга қулоқ осмади, ташрифларим зое кетди. Ҳар тўқисда бир айб, деганлариdek, унинг қусури - ҳотамтойлик. Мен неча марталаб унга айттанман, аммо сўзим ерда қолди...

Хизматкор шароб кўтариб киради.

Х и з м а т к о р

Марҳамат қилсинглар, бегим, мана шароб.

Л у к у л л

Фламиний, мен сени ҳамиша ақлли одам, деб билардим. Сенинг соғлигинг учун!

Ф л а м и н и й

Ташаккур, бегим.

Л у к у л л

Тан бериб айтаманки - ақлинг ўткир, шароитта қараб иш тута оласан. Фурсат қулай келганда, фойдаланиб қоласан. Бу яхши хислат. (*Хизматкорга*) Сен чиқиб тур.

Хизматкор чиқади.

Яқинроқ кел, содиқ Фламиний. Хўжайининг - саховатли одам, аммо сен, гарчи эшигимга пул сўраб келган бўлсанг ҳам, яхши биласанки, ҳозир фақат соғф дўстлик

йўлига, орқа-ўнтига қарамай, қарз бериш мавруди эмас.
Мана бу уч тангани ол, бир ошначилик қил, кўзингни
чирт юмгин-да, Тимонга мени учратмадим, деб айт. Хайр,
саломат бўл.

Ф л а м и н и й

Мумкинмидир дунё шундай ўзгариб қолса,
Ўзгармасдан аввалгича қола берсак биз?

(Тангаларни ерга ташлайди)

Йўқол, ташвиш кони, ифлос, лаънати матоҳ,
Сени Худо деб билганинг хузурига бор!..

Л у к у л л

Ҳали шунақами! Кўриб турибманки, хўжайнингга жу-
даям муносиб экансан.

Ф л а м и н и й

Истайманки, бу чақалар жаҳаннам ичра
Қизиб турган мис сўрига қўшилиб кетсин.
Сен бир ҳовуч кўмир бўлиб ёнгайсан унда,
Истайманки, бисотингда бўлган олтиналар
Эритилиб, қатлинг учун бир қурол бўлсин,
Ва бир йўла бўғзингга ҳам қуийлсин унда.
Сен дўстмисан? Дўст танида ярасан, холос.
Дўстлик қалби совуқ, яна заиф экан, ҳа,
Худди сутдек бир кечада ачиб қоларкан.
Эй Худойим! Сезаяпман, эшитиб буни,
Шўрлик Тимон нечук оғир аҳволга тушар.
О, ярамас бадбаҳт! Унинг жигилдонида
Тимон таомлари ҳали ҳазм бўлмаган.
Таом нечук ҳазм бўлсин, еганинг ўзи
Бошдан-оёқ заҳар бўлса. Ўша овқатлар
Илойим, келтирисин сенга касофат, бало.
Қутқармасин Тимон берган нозу неъматлар,
Сени ажал сари тезроқ бошласин улар!

Кетишади.

Иккинчи саҳна

Л у ц и й в а у ч х о р и ж и й киради.

Л у ц и й

Ким? Тимонми? У менинг қадрдон дўстим ва бағоят олийжаноб инсон.

Б и р и н ч и х о р и ж и й

Унинг ўзи билан нотаниш эсак-да, бу жиҳатлари бизга маълум. Аммо одамлар оғзида дув-дув гап юрибди: Тимоннинг баҳтиёр кунлари тутаб, дўстлари ундан юз ўтирганмиши.

Л у ц и й

Бекор гап, мен бунга сира ишонмайман. Тимон пулга зориқибди, деган тахмин ақлга сигмайди.

Иккинчи х о р и ж и й

Шундоқ бўлса ҳам ишонаверинг, яқинда унинг хизматкори Тимон учун қарз сўраб, Лукулл ҳузурига борибди. Борибди нимаси, хўжайним пулга муҳтоҷ, деб ялиниб-ёлворибди, лекин барибир "йўқ" деган жавоб олиб, изига қайтибди.

Л у ц и й

Наҳотки!

Иккинчи х о р и ж и й

Ҳа, ишонаверинг, унга "йўқ" деган жавоб беришнибди.

Л у ц и й

Фалати гап! Тангрилар шоҳид, менга буни эшитиш ҳам ноқулай. Шундоқ олийжаноб кишига "йўқ" дейиш? Ҳа, Лукулл учун ор-номус - ариқ чақа. Икрор бўлиб айтишим керакки, Тимондан мен олган майда-чуйдалар Лукулл олган ҳаджалар олдида ҳеч нарсага арзимайди, аммо шунга қарамай, у Лукуллга эмас, менга мурожаат эттанида борми, ундан бир неча тилло ақчамни аямасдим.

Сервиллий киради.

С е р в и л и й. Хайриятки, Луцийни излаб топдим, изидан қува бориб, тинкам қуриди... (*Луцийга*). Мұхтарам жаноб...

Л у ц и й. Сени күришимдан шодман, Сервиллий! Энди - хайр! Менинг жонажон дўстим, сенинг мұхтарам ва олийжаноб хўжайнингга мендан саломлар айт.

С е р в и л и й. Жаноблари арз этишга ижозат этсалар, хўжайним топширдики...

Л у ц и й. А! Нима топширди? Мен шундоқ ҳам ундан қарздорман, у ҳамиша менга бирор нима топширади. Миннатдорлигимни қандай изҳор этишга ҳам ожизман. У ҳозир нима тошириди?

С е р в и л и й. Бегим, у ҳозир ўз илтимосини сизга етқазишни топширди. У зудлик билан бир оз ақча бериб туришингизни илтимос қилиб қолди.

Л у ц и л и й

Э, у ҳазиллашган; ахир, ақлага сифмас
Мұхтоҗ бўлса бир неча минг тиллога Тимон!

С е р в и л и й

У озгина ақчага ҳам мұхтоҗдир жуда,
Агар мажбур этмаганда оғир эҳтиёж,
Сиздан шунча ўтич билин сўрамас эдим.

Л у ц и й

Чинданми, Сервиллий?

С е р в и л и й

Жонимга онт ичаманки, айттанларим чин.

Л у ц и й. Мен, ҳайвон ўз олийжаноблигимни кўрсатишим мумкин бўлган худди шу тобда бор ақчамни сарфлаб қўйганимни қаранг! Омадим келмади-келмади! Куни кеча биттаси билан байлашиб қўйган эдим, энди ўша байни деб номусга қолиб ўлтираман! Сервиллий, Худоларга онт ичиб айтаманки, Тимон илтимосини бажаришга ҳеч иложим йўқ. Эҳ, ҳайвонман, ҳайвон! Ишонасанми, ўзим

Тимондан қарз сўрайман, деб турувдим. Мана бу жаноблар сўзимни тасдиқлашлари мумкин. Аммо энди Афина-нинг бор бойликлари эвазига ҳам ундан қарз сўрамайман. Муруватли хўжайнингга мендан оташин салом айт. Илтимосини адо этолмаслигим учун мен тўғримда ёмон ўйларга бормас, деган умиддаман. Ҳа, тағин шуни ҳам қўшиб қўй.. Қўшиб қўйки, шундоқ олийжаноб кишига хизмат қиломаганим учун афсус-надоматлар чекаман. Азиз Сервилий, битта ошначилик қил, айтганларимни битта қодирмай Тимонга етказ.

С е р в и л и й . Ҳўп, етказаман.

Л у դ и й . Хотиржам бўл, Сервилий, хизматларинг ерда қолмайди.

Сервилий кетади.

Б и р и н ч и ҳ о р и ж и й

Ҳа, чинданам чайқалибди чамамда Тимон,
Бир йиқилгач, яна қайта турмоги гумон.

Луций кетади.

Б и р и н ч и ҳ о р и ж и й

Кўряпсанми, Ҳостилий?

И к к и н ч и ҳ о р и ж и й

Ҳа, кўриб турибман!

· Б и р и н ч и ҳ о р и ж и й

Мана, не дегани юксак, кибор доира!
Биласанми, хушомадгўй дегани унда
Битта ўйин билан машғул. Ахир Луцийга
Иккинчи бир ота эди бечора Тимон,
Қарзларини тўлар эди унинг ҳар қачон,
Ер-мулкини сақлашга ҳам мададкор эди.
Нимасини айтай, ҳатто малайларига
Тимон чўнтагидан етиб турарди ақча!
Ҳар гал шароб ичар экан Луций, муқаррар:
Тимон тақдим эттан кумуш қадаҳни ўпар.

Энди оқибатни қара! Кўриб қўй, дўстим.
Қандай махлук бўлур нонкўр, ишшукур баңда!
Ҳозир Луций Тимонга йўқ деган нарсани
Гадога ҳам йўқ дейишга тортинар киши.

Учинчи хорижий

Дину дийнатта хилоф унинг қилмиши.

Биринчи хорижий

Гар ўзимни айтар бўлсан: мен Тимон билан
Дастурхони атрофида ўлтиргмаганман.
Саховатларига мени сира кўммаган.
Ва ўзига сира яқин тутмаган мени.
Аммо унинг юксак руҳи ва ҳалоллиги,
Олийжаноблиги, соҳиб саховатлиги
Чин эҳтиром ҳисларини ўйтотар менда.
Тимон менга мурожаат этсайди агар,
Бойлигимни нақ иккига бўлиб муқаррар,
Тортиқ этар эдим унга аъло ҳиссасин,
У мен учун шунча азиз. Аммо одамлар
Ҳамдардликни хотирга ҳам олишмас бугун,
Фараз, ҳисоб-китоб виждан амридан устун.
Кетишади.

Учинчи саҳна

Ўша жой. Семпроний уйида ётоқ.
Семпроний билан Тимон хизматкорла рикиради.

Семпроний

Келиб-келиб, нега мени ташвишга қўяр?
Нега энди мени, бироқ бошқаларнимас?
Юбориши мумкин эди Луцийга сени,
Ё, Лукулла. Ё бўлмаса, мана Вентидий:
У бадавлат бўлиб қолди шу кунда: Тимон
Халос эттан эди ахир уни турмадан.
Тимон қаршисида қарздор учаласи ҳам.

Т и м о н хи з м а т к о р л а р и

Эвоҳ, бегим, синаб кўрдик учаласин ҳам;
Сохта экан, миси чиқди, улардан сўраб,
"Йўқ" жавобин олиб бўлдик.

С е м п р о н и й

"Йўқ" дейишдими

Вентидий ва Лукулл? Улар "йўқ" дедими-а?
Кейин менга юбордими сени? Во ажаб!..
Бу жуда ҳам ғалати-ку. Бундан чиқди - мен
Унинг учун энг охирги паноҳ эканман?
Йўқ, хулоса шуки, мени хуш кўрмайди у!
Дўстлар табибларга монаңд, уни уч карра
Муолажа этишмаган, улардан кейин
Нега энди муолажа этай уни мен?
У камситди мени! Ҳатто жаҳлим чиқарди!
Мен - тўртингчи ўриндаман! Бу қанақаси!
У шундай бир машаққатта дучор бўлсаю
Ёрдам сўраб, учрамаса аввало мента?
Ҳақиқатни айтар бўлсан агар, Тимондан
Мен биринчи бўлиб совға-инъом олганман;
Аммо унинг назарида пастдир баҳойим,
Шунинг учун навбат бермиш ҳаммадан кейин!
Истамайман, халойиққа калака бўлсан,
Истамайман, аҳмоқ, дея аталишни ҳам.
У биринчи бўлиб мендан сўраса борми,
Балки берар эдим унга уч карра ортиқ.
Менинг ҳам "йўқ" жавобимни ҳалигиларнинг
Жавобига қўшиб қўйгил. Қани, жўнаб қол,
Кимки камситаркан менинг шаънимни зарра,
Бир тийин ҳам ололмайди мендан. Бор, жўна!

(Ketagi.)

Х и з м а т к о р . Баракалла! Кўриниб турибдики, жа-
ноблари пихини ёрган қаллоб эканлар! Йўқ, шайтон одам-
ни риёкорликка ундан, нима қилаёттанини ўзи ҳам бил-
маган. Йўқса, ўз оёғига ўзи болта урармиди! Ишончим
комилки, охир-оқибатда инсонларнинг пасткашлиги ол-
дида шайтон маъсум бир фаришта бўлиб қолади. Бу амал-

дор ўз аблаҳлигини намойиш этиш учун не-не ҳунарларни ишга солмайди. У оташин тақводорлик ниқоби остида бутун бошлиқ давлатларнинг кулини кўкка совурган кишиларга ўхшаб, эзгулик ниқобини кийиб, ёвузлик қилади. Унинг сиёсий хайриҳоҳлиги ҳам ана шу фазилатлари сирасига киради.

Хўжайиннинг энг охирги умид-илинжи
Мана шу зот эди. Энди Худолар қолди.
Дўстлар ғойиб бўлди. Шунча йиллардан бўён
Қоровул ва қулфу қалит билмаган эшик
Очиқ туравермас, маҳкам бекилар энди.
Бекилар ва хўжайинни яширас ортиқ,
Шундан бошқа йўл йўқ, унга, ўзга чора йўқ.
Кимки бойлигини қўлда тутмаса асраб,
Уйида ўлтирас кейин эшикни қамаб.

(Кетаги.)

Тўртингчи саҳна

Ўша жой. Тимон уйида зал.

Варроннинг икки хизматкори ва Луцийнинг хизматкори киришади. Улар Тимоннинг чиқишини пойлаб кутиб турган Тит, Ҳортензий ва бошқа хизматкорлар билан учрашадилар.

Варроннинг биринчи хизматкори
Омонмисиз, Тит, Ҳортензий, салом, хуш кўрдик.

• Т и т

Салом, дўстим Варрон.

Ҳортензий

Луций, сен ҳам келдингми?
Учрашганимизни қаранг.

Луций хизматкори

Тўғри, менингча,
Ҳамма битта ният билан келган. Масалан,
Мен ақча деб келдим.

Т и т

Мен ҳам... Ва бошқалар ҳам....

Ф и л о т киради.

Ана, Филот дегани ҳам кўриниб қолди.

Ф и л о т

Салом!

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Салом, айт-чи, соат неча бўлдийкин?

Ф и л о т

Сал кам тўққиз.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Ажаб, дарров тўққиз бўлдими?

Ф и л о т

Тимон ҳали чиқмадими?

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Йўқ.

Ф и л о т

Бу ғалати.

У қуёшдек еттидаёқ қалқар эди-ку.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Тўғри, лекин унинг куни қисқариб қолди,

Ҳавойининг умри ўхшар қуёшга, бу рост,

Аммо боттач, у қайтадан бош кўтаролмас.

Қўрқаманки, ҳозир Тимон ҳамёнида - қиши;

Минг бор изла, бир чақа ҳам топишинг мушкул.

Ф и л о т

Қўрқаманки, сўзинг ҳақ.

Т и т

Ха, аммо ғалати:
Хўжайининг сени пулга юбордими?

Х о р т е н з и й

Ха.

Т и т

Хўжайининг Тимон инъом эттан гавҳарни
Тақадиу яна ундан ақча сўрайди!

Х о р т е н з и й

Менга бу ёқмайди...

Л у ғ и й х и з м а т қ о р и

Ахир, ўзинг ўйлаб кўр,
Неча карра харажатта қолмоқда Тимон,
Хўжайининг ҳадя олган гавҳари учун
Яна товон сўрар ундан!

Х о р т е н з и й

Бу тошириқни

Адо этиш, билсанг, менга жуда ҳам жирканч!
Хўжайиним - бу нарсага Худолар шоҳид -
Унинг маблағидан қанча баҳраманд бўлган;
Мана, кўряпсан, энди нонқўрлик қилар -
Бу ўғрилиқдан ҳам баттар!

В а р ғ ո ն ն ի ն բ ի ր ի ն չ ի ҳ ի զ մ ա տ қ օ ր ի

Мен ҳозир ундан
Уч минг ундиришим даркор. Сен-чи?

Л у ғ и й х и з м а т қ о р и

Мен - беш минг.

В а р ғ ո ն ն ի ն բ ի ր ի ն չ ի ҳ ի զ մ ա տ қ օ ր ի

Ха, бу кўпроқ. Хўжайининг хўжайинимдан
Кўра кўпроқ улфатчилик қилган у билан.
Йўқса, тенг бўларди бугун даъволари ҳам.

Фламиний киради.

Т и т

Мана, Тимон хизматкорларидан бири.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Фламиний! Бир оғиз гап, оғайни! Марҳамат қилиб айтчи, хўжайининг яқин орада чиқармикин?

Ф л а м и н и й

Йўқ, яқин орада чиқмайди.

Т и т

Биз уни кутиб турибмиз. Бир ошначилик қил, унга хабар бер.

Ф л а м и н и й

Айтишга ҳожат йўқ, ошиб-тошаёттан гайратингиз унга шундоғам маълум.

(Кетади.)

Чакмони билан юзини бекитиб Ф л а в и й киради.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Ким бўлдийкин? Тимоннинг иш бошқарувчиси?

Не сабабдан у шу қадар ўраниб олмиш?

У булатдек эриб, гойиб бўлар ҳадемай.

Ҳой, чақиринг уни, тезроқ чақиринг!

Т и т

Тўхтант!

Қулоқ, солинг.

В а р о н и н г б и р и н ч и х и з м а т к о р и

Сабр қилинг, бир нафас шошманг!

Ф л а в и й

Хизмат, оғайнилар!

Т и т

Бегим, пул деб келганмиз.

Ф л а в и й

Эҳ, сиз куттан каби, шундоқ садоқат билан
Кутиб турса эди агар ақчаларимиз,
Биз безовта бўлмас эдик. Айтингиз, нечун
Хўжайинларингиз Тимон дастурхонидан
Еб турганда, тутқизмади қарз қозозини?
Ўйнаб-кулиб, қарзларини тамом унугиб,
Ўлтиришган дамлар мечкай қоринлари-ла
Улущ олишганми, дейман, ўша қарзлардан?
Мени қўйинг, ўзингизни мунча хўрламанг,
Менга йўл бўшатинг. Бугун хўжайн билан
Биз етказиб бўлдик ишни ниҳоясига.
Сарфу зиёнларни тамом ҳисоблаб чиқдим,
Унинг ақчаси йўқ, энди харажат учун.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Йўқ, бу жавоб ярамайди бизга.

Ф л а в и й

Ҳа, хуллас,
Ўзингиз ҳам ҳеч балога ярамайсиз, бас,
Хизмат қиляпсиз, ахир, ярамасларга.

Кетади.

В а р р о н и н г б и р и н ч и х и з м а т к о р и
Нималар деб минғирлайди у собиқ бошқарувчи?

В а р р о н и н г и к к и н ч и х и з м а т к о р и.

Э, сенга бари бир эмасми? У қашшоқ, демак, етарлича
жазосини олган. Осмондан қўли, ердан оёғи узилган ки-
шидек дадил гаплаша оладиган одам бормикин? Бундай-
лар муazzзам саройларга қарши исён кўтаришдан ҳам тап
тортмайди.

Сервилий киради.

Т и т

Мана, Сервилий. Ниҳоят, оқилона бир жавоб олади-
ган бўлдик.

С е р в и л и й

Оғайнилар, ялинаман, бошқа бир гал келинглар, бу билан мени бениңжы миннатдор қилган бўлур эдингиз.
Жонимга онт ичидайтаманки, хўжайинимнинг қаҳр-ғазаби ҳаддан ошган, у касал, у хонасидан чиқмайди.

Л у ц и й н и н г х и з м а т к о р и

Баъзилар соғ бўлса ҳамки, қамалиб олар,
Гар чиндан ҳам хасталаниб қолган бўлса у,
Яхшимасми қарзларини бир-бир тўласа
Ва йўлини осмон сари равон айласа.

С е р в и л и й

Ё Худолар!

Т и т

Бу жавобмас бизга!

Ф л а м и н и й

(Саҳна ортидан)

Сервилий!

Қаёқдасан, ёрдам бергил! - Хўжам, тинчланинг!

Қутурган қиёфада Тимон киради, унинг ортидан Фламиний.

Т и м о н

Нима! Эшикларим мени қўйишмайдими!
Мен ҳамиша озод эдим, энди бўлса-чи,
Уйим - менга душман, балки қоронғу зиндан.
Зиёфаттоҳ бўлган бу жой - шу ёруғ олам
Юрагимни искаижага олар беомон.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Тит, бошлай қол.

Т и т

Хўжам, мана, қарз қоғозлари.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Мана, менинг ҳам қоғозим.

Х о р т е н з и й

Бегим, бир қаранг.

В а р р о н х и з м а т к о р и

Мана бу - бизники, хўжам.

Ф и л о т

Мана, меники.

Т и м о н

Ҳа, сиз улар билан мени оёқдан чалинг!
Белимгача тикка чопинг.

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Шафқатли хўжам...

Т и м о н

Пул зарб қилинг юрагимни бурда-бурдалаб.

Т и т

Менга беш минг...

Т и м о н

Томиридан қонимни сўринг!

Л у ц и й х и з м а т к о р и

Беш минг қирон....

Т и м о н

Беш минг қатра қон

Берай унинг эвазига. - Сенга? - Сенга-чи?

В а р р о н н и н г б и р и н ч и х и з м а т к о р и

Аммо хўжам...

Варронинг иккинчи хизматкори
Хўжам...

Тимон

Мени кесинг, парчаланг,
Фалак ўзи бошингизга ёғдирсин бало!

(*Ketagi.*)

Хортизий

Чамамда, хўжайинларингиз энди ақчалари билан хайр-
хуш қилишса, ёмон бўлмасди. Қарздорки ақдан озибди,
демак, у қарзлар ақлга сирадиган нарса эмас.

Кетишади.

Тимон ва Флавий кирадилар.

Тимон

Нақ бўғилиб ўлаёздим, оз қолди. Улар -
Қарз ундирувчилармас, гала шайтонлар!

Флавий

Бегим...

Тимон

(Ўйланиб)

Хўш-хўш, магар мана мундоқ қилинса...

Флавий

Хўжам...

Тимон

Ҳа, ҳа шундоқ қиласман мен энди. - Флавий!

Флавий

Шу ердаман.

Тимон

Сен ҳозирсан одатдагидай.

Бориб, дўстларимни бир-бир бу ёқса чақир.
Келишсин. Лукуллни чақир, Луцийни чақир,
Чақир Семпронийни ҳам, бошқасини ҳам;
Аблаҳларни яна бир бор зиёфат қилай.

Ф л а в и й

Эвоҳ, хаёлингиз бир оз паришон, бегим,
Шунинг учун айқаш-уйқаш сўз айтмоқдасиз.
Мехмон қилиш учун бизда пул қани, ҳатто,
Кичик дастурхонга етмас...

Т и м о н

Ишинг бўлмасин.
Бор дедимми, бор, вассалом, охирги марта
Сен у қарға-қузгуналарга эшик очиб бер,
Қолганини ошпаз билан менга қўйиб бер.
Кетишади.

Б е ш и н ч и с а ҳ на

Сенат зали.
Сенаторлар мажлис қилишяпти.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Сизни тўла қувватлайман, қонли қабоҳат
Рўй бермисп, у бунинг учун тайин ўлади!
Бундай ишда ножоиздир раҳм ила шафқат,
У гуноҳга гуноҳ, қўшиб, кўпайтиради.

И к к и н ч и с е н а т о р

Тўғри-тўғри! У мутлақо жазога маҳқум!
Алкивиад хос маҳрамлари билан киради.

А л к и в и а д

Яшиаб, шону шарафларга буркансин сенат!

Б и р и н ч и с е н а т о р

Нима дейсан, тилагингни айт, Алкивиад?

А л к и в и а д

Мен сиғиниб келган фақир аризачидек,
Қаршингизда бош эгаман, сўрайман шафқат.
Қонунларнинг фазилати раҳм, ҳамдардлик,
Судда шафқат билишмайди золимлар фақат.
Тақдир ила даврон менинг битта дўстимга
Тикка ҳужум қилмиш, дўстим жаҳдга миниб,
Жаҳл ичра қонунни ҳам унугиб қўймиш,
Ва бир жарга қуламишким, чиқолмас энди.
У бир инсон сифатида соҳиб фазилат
(Гуноҳини бир чеккага қўя турайлик),
Уни жиноятта элтган пасткашлик эмас,
Матонату мардлик билан ювди айбини.
У оташин, олийжаноб ғазабга тўлиб,
Душманига ҳужум қилган экан, сабабки,
Дўстимни у жуда қаттиқ ҳақорат қилган.
Лекин дўстим вазмин тутди ўзни бағоят
Ва жанг қилди душмани-ла яккама-якка.
Ғазабига эрк бермади жангда ҳам ҳатто,
Душмани-ла жанг қилмади, баҳс этди гўё.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Тубан кирдикорни бунда бўямоқ учун
Ҳамоқатта бориб етдинг, ўзинг бехабар.
Айттан сўзларингдан асл ниятинг шуки,
Қотилликка қонуний бир тус бермоқчисан,
Тентакликни матонаттага этгунг баробар.
Тентаклик бу - матонатнинг ҳароми ўғли,
Ҳа, ҳароми боладир у, одамлар ичра
Жанжал, низо билан бирга таваллуд топган.
Матонатли улким, аччиқ ҳақоратларга
Оқилона тоқат ила беролса бардош,
Ҳа, бу ўша эски нимдош кўйлагим дея
Ҳарқандайин дашномларга боқса бепарво,
Юрагига йўлатмаса озор, аламни
Ва ўзини мудом вазмин, совуққон тутса.
Аlam ғазаб келтиради, ғазаб-қотиллик!
Демак, кимки ғазабига эрк бериб қўйиб,
Шунинг билан ҳаётига соларкан хатар,
У оқилмас, балки тайин аҳмоқ саналар.

Алкивиад

Лекин...

Биринчи сенатор

Жиноятни бундай оқлашинг бекор;
Матонат қасосда эмас, сабру бардоша.

Алкивиад

Мени маъзур тутингт, азиз, муҳтарам зотлар,
Аскарча тўпори, содда сўзларим учун.
Душман таҳдид этар экан, чидаб турмасдан
Нега жантга отилишар одамлар унда?
Нега улар ютишмайди ранжу аламни,
Мана, кес, деб тутиб бермас ғанимга бўйин?
Матонат - бардоша? Айтинг, жант майдонида
Бизга нима қолар энди бу гапдан кейин?
Бас, биздан ҳам матонатли хотинларимиз:
Улар уйда ҳар нарсага этишпар бардош.
Агар донишмандлик сабру бардоша эса,
Бундан чиқди, жасур экан эшак арслондан,
Кишанланган жиноятчи қозидан оқил.
Сенаторлар! Олампаноҳ, улуғ оталар!
Сиздан меҳру шафқат лозим яқинингизга!
Киши сокин ва совуққон маҳалда бешак
Фазабини боса олур. Қотиллик - гуноҳ;
Ўзни ҳимоялаш - гуноҳ, эмасдир аммо!
Тўгри, қаҳр-ғазаб бизни номусга қўяр,
Аммо ғазаб ичра сира ёнмаган ким бор!
Шундоқ ўйлаб қаранг унинг гуноҳини ҳам.

Иккинчи сенатор

Сен бекорга сарфляпсан вақтингни.

Алкивиад

Наҳот?

Ахир, унинг Византия, Лакедемонда
Кўрсаттан ишлари, мардлик, жасорати-чи?
У жанговар хизматларни ким инкор қиласр?
Унинг ҳаётига лойиқ товоңдир улар.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Хўш, сен нима демоқчисан?

А л к и в и а д

Ватани учун

Қилган хизматлари унинг оз эмас асло,
Не-не ёвуз душманларни тупроқда қорди.
Мардоналиқ кўрсатди у сўнгти жангда ҳам
Ва душманга етказолди талай талафот...

И к к и н ч и с е н а т о р

Ҳа ўзига олди озмас, талай мукофот.

У - жанжалкаш. Иши доим - ишрат, разолат.
Унинг ақли, унинг мардлик - матонатини
Тошқин сувдек босиб кетар ана шу иллат.
Магар унинг бошқа айби бўлмагандага ҳам
Шу биргина айби етиб ортарди буткул,
Ки беомон жазоларга дучор бўлса ул!
Дарҳақиқат, ҳайвоний бир жазава билан
Қонунларни у неча бор топтаб ташлаган,
Хунрезлик ҳам қилган ҳатто. Хулласи калом,
Ишрат билан майхўрликка ботмиш у тамом.

Б и р и н ч и с е н а т о р

У ўлмоги керак.

А л к и в и а д

Эвоҳ, беомон тақдир!

У ўлиши мумкин эди майдонда, ахир...
Баски, инобатта сира олмас экансиз -
Ҳолбуки у бўйнидаги гуноҳларини
Юва олур эди ёлғиз ўнг қўли билан.
Қарздор бўлиб қолмас эди бирор олдида, -
Келинг, кўнглингизни бироз юмшатиш учун,
Мен ўтинай сиздан, унинг хизматларига
Сиз қўшимча қилинг менинг хизматларим ҳам.
Иккисини қўшинг. Баски, кекса кишилар

Кафолатни хуш кўришар, шунинг учун мен
Саркардалик номусимга қасам ичаман,
У қарзини тўла-тўкис тўлар, жаноблар.
Агар қонун ҳукм этса уни ўлимга -
У ўлимни жангда топсин. Ахир қон-қирон
Адолатли қозилардек жуда беомон.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Қонун юзасидан ҳукм қиласиз! Бас қил,
Ва бу ерни бўшатиб қўй. Агар бизга у
Яқин бир дўст ё биродар бўлганида ҳам,
Ҳукм чиқарамиз қонун буюрганидек,
Қон тўккани учун қони тўкилур бешак.

А л к и в и а д

Наҳот шундоқ қиласангиз? Йўқ! Сиздан сўрайман,
Ўйлаб қарант, сиз ким билан гаплашмоқдасиз!

Б и р и н ч и с е н а т о р

Нима дединг!

А л к и в и а д

Эсга олинг, ахир, мен кимман?

У ч и н ч и с е н а т о р

Нима, нима?

А л к и в и а д

Қариликнинг касри туфайли,
Мени тамом унугтансиз шекилли, йўқса,
Рад жавобни олармидим шу илтимосга?
Сиз янгидан тирнадингиз яralаримни.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Сен қўзғатдинг баттар қаҳру ғазабимизни,
Бизда сўз оз, лекин амал, ҳаракат қатъий.
Афинадан бадарғасан энди умрбод.

А л к и в и а д

Мен? Бадарға бўлдимми ўз шаҳримдан? Ҳайҳот,
Ундан кўра, яхшимасми бадарға бўлса
Сизнинг кекса тўмтоқ ақлу фаросатингиз,
Шу сенатта тушаётган маломатингиз -
Порахўрлигингиз, улуғ зотлар.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Агарда

Шу икки кун орасида чиқиб кетмасанг,
Билиб қўйки, кутар яна беомон ҳукм.
Ҳа, анави ишни буткул тутатмоқ учун
Буюрамиз, қучар ҳозир дўстингни ўлим.

Сенаторлар кетишиади.

А л к и в и а д

Умрингизни узун этсин Худолар, токим
Қуриб қолинг оқибатда қоқ суяқ бўлиб,
Кўрган киши юз ўгирсин. Фазабим қайнар!
Мен душманлар ҳужумини қайтарган маҳал
Ақча санадингиз бунда очкўзлик билан.
Пулингизни қарзга бериб, фойда олдингиз.
Менинг ортирганим - ёлғиз жароҳатларим.
Мана, оқибатни кўргил, шу судхўр сенат
Жангчи ярасига нечук бойлади малҳам!
Мен қувғин қилинди! Балли! Аммо хурсандман!
Фазабимни тўкиш учун баҳона тайёр.
Афинани балоларга этарман дучор.
Сенатдан норози жумла қўшинларни мен
Оёққа турғизиб, ўзим бошда тураман.
Зўравонларни калтаклаш - шарафдир зотан.
Биз, жангчилар ранжиттанни кечирмаймиз, рост.
Худди Тантрилардек ундан олурмиз қасос.

(Кетаги.)

Олтинчи саҳна

Тимон уйида зиёфат. Музика. Столда тузатилган дастурхон-лар ёпиб қўйилган; улар атрофида меҳмонлар. Турли эшиклардан амалдорлар, сенаторлар ва бошқа таклиф этилганлар кириб келишади.

Биринчи мөҳмон

Ассалому алайкум.

Иккинчи мөҳмон

Ва алайкум ассалом. Назаримда муҳтарам Тимон яқинда бизни бир синаб кўрмоқчи бўлди шекилли.

Биринчи мөҳмон

Сиз билан учрашганимда шу гап менинг ҳам кўнглимдан кечди. Умид қиласманки, унинг ишлари у қадар ёмонмас.

Иккинчи мөҳмон

Янти зиёфатта қараганда, чаккимас.

Биринчи мөҳмон

Мен ҳам шу фикрдаман. У мени астойдил таклиф қилди, бошда зарур ишларим ошибб-тошиб ёттани учун рози бўлмадим. Аммо у қистайвергач, рози бўлишдан бўлак чорам қолмади.

Иккинчи мөҳмон

Менинг ҳам ишларим сизникига ўжшаб бошимдан ошибб ётибди, аммо у йўқ дейишимга қўймади. Лекин у қарз сўраганида ёнимда ҳеч вақойим бўлмаганига ачинаман.

Биринчи мөҳмон

Мен ҳам мана шу аҳволни кўриб, ўзимни-ўзим койимоқдаман.

Иккинчи мөҳмон

Ҳа, энди ҳамманинг дарди ичида. У сиздан қанча қарз сўради?

Биринчи меҳмон

Минг тилло!

Иккинчи меҳмон

Минг тилло!

Биринчи меҳмон

Сиздан-чи?

Учинчи меҳмон

Менга киши юбориб, у ... Ана ўзи!

Тимон хос маҳрамлари билан киради.

Тимон

Марҳабо, азизларим, хуш келибсиз! Аҳволлар нечук?

Биринчи меҳмон

Аъло, саломатлигингизни эштириб, бошимиз осмонга етди.

Иккинчи меҳмон

Изингиздан қувганимиз қувган, ҳатто қадирғоч ҳам ённи шунчалар қувмайди.

Тимон (Четга.) Ва қишдан ҳам шунчалар қочмайди. Ҳа, одамлар - учар қушлар. (Меҳмонларга) Жаноблар, қўрқаманки, дастурхон сизни шунчалик ингизор этишга арзимайди. Агар карнай овози қулогингизга оғир ботмаса, музикани баҳам кўринг. Ҳозир сизларга таом тортишади.

Биринчи меҳмон

Умид қиласманки, Тимон, хизматкорингизни қуруқ қайтарганим учун мендан хафа эмассиз?

Тимон

Асло! Бу ҳақда ўйламанг ҳам.

Иккинчи меҳмон

Олийжаноб Тимон...

Т и м о н

Нима дейсиз, азизим...

Хизматкорлар билан бир неча ёпиқ идишларни кўтариб кириб, дастурхонга қўйишади.

И к к и н ч и м е х м о н

Олийжаноб Тимон, кеча пул сўраганингизда, баҳтта қарши, ҳамёним гадо тўрвасидек қуп-қуруқ эди, шуни ўйласам, хижолатдан ёнаман.

Т и м о н

Ўйлашга ҳам арзимайди.

И к к и н ч и м е х м о н

Икки соат олдин юборганингизда борми...

Т и м о н

Ўйлаб, ўзингизни қийнаманг. - Эй, ҳаммасини бир йўла тортинглар.

И к к и н ч и м е х м о н

Идишлар ёпиқ!

Б и р и н ч и м е х м о н

Шоҳона зиёфат, ишонаверинг.

У ч и н ч и м е х м о н

Хотирингиз жам бўлсин, ийлнинг бу фаслида пулга нимаки сотиб олиш мумкин бўлса, ҳаммаси бу ерда муҳайё бўлади.

Б и р и н ч и м е х м о н

Э, ассалому алайкум! Хўш, не янгиликлар?

У ч и н ч и м е х м о н

Алкивиад, қувғин қилинди, эшитдингизми?

Б и р и н ч и в а и к к и н ч и м е х м о н

Алкивиад қувғин қилинди?

Учинчи меҳмон

Ҳа, bemalol iphonavering.

Биринчи меҳмон

Нима? Нима?

Иккинчи меҳмон

Ўтинаман, айтинг, сабаби нима экан?

Тимон

Азиз дўйстларим, дастурхонга марҳамат!

Учинчи меҳмон

Қачонгача шундоқ қоларкин? Қачонгача?

Иккинчи меҳмон

Ҳозирча шундоқ турибди. Аммо вақти соати келади, ... ва...

Учинчи меҳмон

Тушунаман.

Тимон

Марҳамат, ҳар ким маъшуқаси лабларини ўпишга ошиққандек, ўз ўрнини эгаллашга ошиқсин. Бугун ҳаммага бир хил таом тортилади. Такаллуфотни қўйинг, меҳмонлардан ким биринчи курсига ўтиришни ҳал этгунингизча, овқат совиб қолади. Қани, ўтиинглар, ўтиинглар! Энди Худоларга шукронга айтамиз! "Сиз, улур валинеъматларимиз, даврамизни шукроналик туйғусига кўминг. Неъматларингиз эвазига шукронга айтишга мажбур қилинг, аммо кейин инъом этишга ҳам бир нима қолдиринг, йўқса, сизни ҳадемай назар-писанд қилмай қўйишади. Ҳар кимга етарлича насиба беринг, токи у бошқалардан қарз сўраб юрмасин. Агар сиз, Худолар, инсонлардан қарз олар экансиз, улар сиздан ҳам юз ўтиришади. Илоё, меҳмонлар зиёфат эгасидан ҳам зиёфатни хуш кўришсин. Илоё, йигирма кишилик даврада йигирмата ярамас ҳозир бўлсин. Илоё, дастурхон аторофида бир тўп хотин йиғилса, улардан ўн иккитаси аслида қандоқ бўлса... шундоқ бўлсин. Ё

Худолар, қолган неъматларингизни Афина сенаторлари ва авом халойиққа ато этинг, илоё, улардаги жамики иллатлар бутундан бошлаб таг-томири билан қуриб битсин. Менинг бу ерда ҳозир бўлган дўстларим мен учун ҳеч нарса, бас, улардан ҳар нечук марҳаматингизни дариг тутинг ва уларни ҳеч нарсага айлантириб қўйинг.

Энди кўшаклар, қопқоқларни очинг-да, паққос тушириш!

Меҳмонлар қопқоқларни очишади, идишларга фақат қайноқ сув тўлдирилган.

Б и р н е ч а о в о з л а р

Бу нимаси? Бу билан у нима демоқчи?

Б о ш қ а л а р

Ажабо!

Т и м о н

Энди базму зиёфатлар сиз учун ҳаром,
Томоқ бандалари! Асл моҳиятингиз -
Буғ ва қайноқ сувдир. Мана, келинг, олингиз
Тимон қўлидаги сўнгти шу вақони ҳам.
У меҳрнинг ялтираган ишлари билан
Сизни узоқ безаб юрди, у зийнатларни
Энди ювиб ташлар, ифлос башарангизга
Отар аямасдан сизнинг разолатларни!
(Қайноқ сувларни уларнинг башарасига сепади.)
Яшант, узоқ умр кўринг нафрат-аламда.
Сиз сип-силмиқ, ўз-ўзидан бағоят мамнун
Бекорчилар, сертакаллуф қонхўр қотиллар,
Гала текинхўрлар, қисмат арзандалари,
Очофтотлар, юмшоқ кўнгил, маъсум айиқлар,
Юзи, ўзи кулиб турган бўрилар, қуртлар,
Гала кир пашшалар, ҳар дам, ҳар дақиқада
Тиз чўкишга ҳозир турган аянчли қуллар,
Шамолларга қуллуқ қилган беқарор зотлар!
Инсонлар ва ҳайвонларнинг касалликлари
Сизни чирмаб олсин яра-йириинглар билан,
Битта қўймай, ҳаммангизни!

(Меҳмонлардан бирига)

Кетаяпсанми?

Тўхта, дори ола кет! Ҳой, тўхта, сен ҳамми?
Сен ҳамми-а!

(Уларга идишларни улоқтиради).

Шошма. Сенга мен қарз бераман -
Йўқ, қарз сўрамайман! Қочиб қолдиларинг-ку.
Энди базму зиёфатда энг азиз меҳмон
Олчоқ бўла қолсин. Тамом, ҳаммаси тамом!
Шаҳрим сени ер ютсин! Ҳа, уйим бўлсин кул!
Тимон одамзодга энди душмандир буткул.

(Кетади.)

Меҳмонлардан айримлари қайтиб киришади.

Б и р и н ч и м е ҳ м о н

Бу нимаси, жаноблар?

И к к и н ч и м е ҳ м о н

Тимон намунча газабга минди?

У ч и н ч и м е ҳ м о н

Ўл-а! Қалпоғимни кўрмадингизми?

Т ў р т и н ч и м е ҳ м о н

Чакмоним йўқолиб қолди...

Б и р и н ч и м е ҳ м о н

У тентак, кўнглига келганини қиласи. Яқинда менга
гавҳар совға қилган эди, бугун бир уриб, уни қалпоғим-
дан учириб юборди. Гавҳаримни кўрмадингизми?

И к к и н ч и м е ҳ м о н

Мана у.

Т ў р т и н ч и м е ҳ м о н

Чакмоним манави ерда экан.

Б и р и н ч и м е ҳ м о н

Ҳой, бунда турманглар.

И к к и н ч и м е ҳ м о н

Тимон ақдан озибди.

У ч и н ч и м е ҳ м о н

Сал қолди, биқинимни тешаёзди.

Т ў р т и н ч и м е ҳ м о н

Дам гавҳар беради, дам тош иргитади...

Кетишади.

ТЎРТИНЧИ ПАРДА

Биринчи саҳна

Афина деворлари ёнида.

Тимон киради.

Т и м о н

Сўнгти марта солмоқдаман шаҳримга назар!

Эй деворлар, бўриларга паноҳдирсиз, бас,

Қулаб тушинг, Афинани этманг ҳимоя!

Эй оналар, фоҳишага айланинг, токим

Назар-писанд этмай қўйсин сизни болалар.

Қуллар ва тентаклар, отинг мансабларидан,

Юзи ажин, калондимоғ сенаторларни,

Ҳокимият жиловини олинг қўлларга.

Сен, эй масъум ёшлиқ, ўзни лой-балчиққа ур,

Уялмасдан ота-она кўзи ўнгиди

Хирсу ҳавасларга тўлиб, нафсингни қондир.

Қарздор, оёқ тира, олган қарзингни берма,

Пичоғингни қарз берганинг бўғзига қада!

Содик малай, хўжайининг молини тала,

Бир ўғридир ўша кибор хўжайининг ҳам,

Фақат йирик ва қонунга суюнган ўғри!

Хўжайининг билан бирга ётавер, чўри;

Ўйнашмоққа кетди унинг хотини боя.
Сен, арзаңда ўғил, майиб, қомати букик
Отанг ҳассасини тортиб қўлидан ол-да,
Аямасдан тушир, унинг бошлини мажақла.
Токи ҳақиқату тақво, тинчлик - аҳиллик,
Гуноҳ, қаршисида титраб, қўрқувга тушиш,
Дину диёнату қонун, инсоф-адолат,
Оила - хонадон бурчи, бир-бирга ҳурмат,
Одоб, хешу ақраболик, илму маърифат,
Расм-русум, урфу - одат, савдо-тижорат
Завол топиб, чашласига айлансин тамом!
Ҳа, қиёмат қойим бўлсин! Бало-офтатлар,
Қўрқинч, мараз ва иллатлар, шум қабоҳатлар
Шу заволли Афинанинг бошига ёғсин!
Бод, сен букиб ташла қари амалдорларни,
Оқсоқланиб юрсин улар виждонларидек!
Зино, балойи нафс, барча ёш-ялангарнинг
Қонига кир! Токи улар кечиб номусадан,
Разолатта ботиб кетсин! Қичима, яра -
Уруглари, кўкракларда кўкаринг, айнаб,
Маховга айланиб кетинг унда, маховга!
Нафас, бошқа нафасларни тинмай заҳарла,
Дўстлик, меҳру муҳаббатта сочавер оғу!
О, лаънати шаҳар! Сени тарқ этарканман,
Фақат фақирлиқдир бутун бойлик-бисотим,
Истайманки, яна юз бор зиёда бўлиб,
Менинг лаънатим-ла сенга насиб этсин у!
Тимон энди ўрмонларга кетар бош олиб:
Оғзи қон йиртқич ҳам унга инсондан афзал.
Эй Тангрилар, ёлбораман, чекаман физон:
Яксон этинг Афинани, бир йўла, яксон!
Юрагимда тошавергил, нафрат! Энди мен
Одамзодга душман бўлдим, ёвуз, беомон!
Омин!

(Кетаги.)

Иккинчи саҳна

Афина. Тимон уйида бир хона.

Флавий ва бир неча хизматкорлар киришади.

Б и р и н ч и х и з м а т к о р

Айт, хўжайин қани? Бизни ҳайдаб юборди,
Ўлдимикин ёки синиб адо бўлди у?

Ф л а в и й

Ҳайҳот, дўстлар! Ҳайрондирман не дейишга ҳам?
Онт ичаман, мен ҳам сиздек қашшоқ, бенаво.

Б и р и н ч и х и з м а т к о р

Афсус! Хароб бўлди шундай нажиб хонадон!
Эсиз, адо бўлди шундай хўжайин, адо!
Ҳамма тарқалишиб кетди, дардига ҳамдард
Ва йўлига йўлдош бўлиб бир дўст қолмади.

И к к и н ч и х и з м а т к о р

Гўёки биз ошнамизни вабога қўйиб,
Унга орқа ўтиргандек, Тимон дўстлари
Бир йўласи юз ўтириб кетишиди бари -
У бор давлатини дафи этиши билан.
Улардан Тимонга фақат бўм-бўш ҳамёнлар
Ва ёлғон қасамлар қолди. У шўрлик эса,
Худди бошпанасиз, аянч гадога ўхшаб,
Ҳамдам бўлиб қолмиш ёлиз фақирлик билан,
Ҳамма ундан қочар, энди қолган умрини
Сафолатда ўтказади танҳо... Бу ёққа
Келишмоқда магар бошқа хизматкорлар ҳам.

Хизматкорлар киришади.

Ф л а в и й

Бузилган рўзғорнинг синик асбоб-анжоми.

У ч и н ч и х и з м а т к о р

Юзингиздан кўраманки, дилдан ҳаммамиз
Тимон хизматига ҳамон камарбастамиз.

Унга хизмат қилиб, яна шу қайғули дам
Дўст-иноқ бўлиб қолдик барчамиз яктан.
Чўкмоқдадир ҳалокатта учраб кемамиз,
Бизлар унда шўрпешона дengizchilarмиз.
Қийшайтган бир палубада йигилиб шу чоғ,
Тўлқинларнинг таҳдидига соламиз қулоқ.
Ҳаёт дengизида бизга ҳижроғ муқаррар.

Ф л а в и й

Сўнгти бисотимни сизга бўлиб бераман!
Дўст бўламиз доим Тимон ҳурмати учун
Украшганда эса бошни чайқаймиз аста
Ва муқаррар сўзимиз ҳам янграгай шунда
Унинг мадфун бойлитига жаноза бўлиб:
"Биз кўрганмиз не-не яхши кунларни".

(Уларга пул улашади.)

Ҳар ким
Ўзига бир ҳисса олсин. Қўлингиз чўзинг:
Гарчанд биз қашшоқмиз, лекин хайрлашамиз
Аламларга бойиб.

Хизматкорлар қучоқлашиб тарқалишади.

Қаранг, нақадар азоб
Келтиради шону шуҳрат! Бойлик изидан
Шунча фалокатлар изғиб юришин билса,
Уни лаънатларга кўмиб, сўкмас эди ким!
Ким шуҳратга банда? Айтинг, ким истар бутун
Дўстлик бир туш эканини татиб кўришни?
Ким ўз улуғворлигига булар маҳдиё?
Ахир ўша улуғворлик худди дўстлардек
Пуч, ясама жило билан безанмиш, зеро.
Менинг шўрлик хўжам, энди қулаб умрбод,
Ҳалок бўлдинг саховатинг туфайли, ҳайҳот!
Мен яхшилик қилаверай ҳаммага буткул,
Деган кимса гуноҳларга ботаркан, ажаб?
Бас, яхшилик деган ўша боқий фазилат
Инсонни мавҳ этар экан, унга бир қадар
Ўхшамоққа ким ҳам энди айлагай журъят? -

Менинг хўжам! Раҳматларга кўмилгандинг сен
Лаънатларга ботмоқ учун, давлатманд эдинг
Мосуво бир гадо бўлиб қолмоғинг учун;
Бойликларинг сабаб бўлди фалокатингта.
Мурувватли хўжам, бўйла қабоҳатлардан
Йироқларга қочдинг нафрат-аламга тўлиб.
Қурбинг етмас бугун балки бир бурда нонга...
Мен уни излайман, уни излаб топаман:
Ҳамёнимда бирор чақа қолмагунча то,
Хизматида бўлиб, этай амрини бажо...

(Ketagi.)

Учинчи сахна

Ўрмон ва денгиз ёқасида гор. Тимон ғордан чиқади.
О шафқатли қутлуғ қуёш! Замин қаъридан
Чирик балчиқларни буткул юзага чиқар,
Қўланса ҳид билан ёргуғ дунёни тўлдир.
Бу дунёда кўз очганлар тенгу баробар
Она қорнида ҳам, ҳатто туғилганда ҳам.
Аммо қисмат пасту баланд айладими, бас,
Омадсизни сиқа бошлар омади ёрлар.
Инсон табиати шундоқ эрур азалдан;
Офаг-фалокатлар уни қувиб юаркан,
Яқинига нафратини аён этмаса,
У ўзини бахтиёр деб санамас зотан.
Амалдор ўрнита юпун гадони қўйинг.
Боятина кўп иззатли бўлган сенатор
Шу ондаёқ балоларга бўлади дучор,
Гадо эса топар дарҳол ҳурмат-эътибор.
Эгизакнинг бири бахтдан тўлишиб борар,
Бири муҳтожлиқда яшар қоқсуяк бўлиб.
Аммо ким у магрут туриб, қомат букмасдан
Айта олур мардана бир соддалик билан:
"Бу - бир хушомадгўйдир!" деб. Бас, биттасини
Атаидими, атайверинг бошқаларни ҳам.
Ҳали омад карвонининг пойида турган
Баланд чиқиб олганларга хушомад айлар.

Ҳатто олим-донишманд ҳам уялмай-нетмай,
Соҳиби зар бир аҳмоққа бошини эгар.
Ҳамма нарса қингир-қийшиқ! Лаънати ўша -
Инсон авторида тўғри, расо нима бор?
Фақат расо пасткашлти унинг - мустасно.
Шундоқ экан, лаънат базму зиёфатларга,
Дунёдаги барча мажлис ва байрамларга!
Тимон севмас ўзини ҳам, ўзгаларни ҳам,
Одамизод, турқинг қурсин, барҳам топ, барҳам!

(Ерни ковлай бошлиайди.)

Замин, менга бергил энди илдиизларингни.
Бундан яхшисини кимки изласа сендан,
Захри қотил билан сийлаб, унга ором бер...
Нима кўраяпман? Олтин? Наҳот чин бўлса?
Ёниб ярқирайди, яна сап-сариқ... Йўқ, йўқ,
Ахир, олтин сўрамадим сиздан, Худолар;
Сўраганим илдиз эди, илдиз. Ё фалак,
Бунда олтин керагича етиб ортади -
Қорани оқ қилиб, бўяб кўрсатмоқ учун.
Бундан - хунук гўзал бўлур, ёвузлик - савоб,
Бундан - қўрқоқ ботир бўлур, кекса - навқирон,
Пасткашликнинг оти бўлур олийжаноблик.
Бас, Худолар, нега уни бердингиз менга?
Сиздан ҳатто коҳинларни айиради у,
Ўлаёттан беморларнинг боши остидан
Ёстиқларин тортиб олар. О, мен биламан,
Шу сариқ қулвачча кўзни очиб юмгунча
Аҳду паймонларни тузиб, буза олади;
Лаънатланган кимсани у раҳматта кўмар;
Маховни севдирар, азиз этиб ўғрини,
Олий рутба бериб, айлар юксак, муҳтарам
Ва ўтқизар сенаторлар курсисига ҳам.
Қари беваларга норғул күёвлар топар!
Яралардан ғалвир бўлиб кеттан фоҳиша,
Фоҳишаки, унинг турқу тароватидан
Касалхона девори ҳам ҳазар қилади -
Шунинг амр-фармони-ла саналур бешак:
Май гулидек тароватли, тоза, муаттар.

Йўқол, турқинг ўчсин, даф бўл, лаънати металл!
Сен одамга мараз, жумла инсонлар аро
Низо-нифоқ билан қону қиронга сабаб,
Ер остида ёта бер, бас, ўрнинг шу ерда!
Мен устингта яна қалин тупроқ тортаман.

Ҳарбий марш садолари янграйди.

Бу нима, барабан? - Ҳа, сен жони қаттиқсан,
Аммо не қилса ҳам, сени дағи этаман!
Ортингта қайт, ўғри, кўп ҳам жазб этаверма
Ўз посбонларингни... Тўхта! Озгина олай,
Керак бўлиб қолар, зиён этмас ҳар қалай...

(Бир оз олтин олади.)...

Ногора ва карнай садолари остида қуролланган Алквиад
киради. Ҳамроҳлари - Фрина ва Тимандра.

А л к и в и а д

Ҳой, сен кимсан?

Т и м о н

Сенга ўхшаб битта ҳайвонман!
Менга қайта бошдан инсон башарасини
Кўрсаттанинг учун қалбинг тешилиб оқсин,
Ярага ем бўлсин.

А л к и в и а д

Аммо кимсан? Не учун
Сен, эй инсон, инсонларни ёмон кўрасан?

Т и м о н

Мен севмайман, жирканаман аҳли башардан.
Агар кўшак бўлганингда, балки бир қадар
Сени хуш кўрардим.

А л к и в и а д

Бўлди, кимсан - англадим!
Аммо сенга нима бўлган - билолмяпман.

Т и м о н

Сен ҳам менга таниш. Бироқ бундан бошқасин
Билишни ҳам истамайман. Йўлингдан қолма,
Барабан ортидан юриб, тиним билмасдан,
Инсон қони билан тупроқ - заминни бўя.
Худолар ҳукмию башар амри беомон, -
Бас, не йўсин бўлмоги шарт энди қон-қирон?

(Фринага кўзи ташади.)

Манави қиз, айтсам сенга, инсон зотини
Сенинг қиличингдан кўпроқ маҳв эта олур,
Гарчи кўринишида худди фаришта мисол.

Ф р и на

Лабинг ириб оқсин.

Т и м о н

Қўрқма, сени ўпмайман,
Баски, шундоқ экан, ириб оқмас лабларим,
Лабларингда қолур тамом мараз, иллатинг.

А л к и в и ад

Нечук бу аҳволга тушдинг, шавкатли Тимон?

Т и м о н

Қуёшдан айрилган ойта ўхшайман худди,
Ой юзи нур сочмас, нурни акс этар, холос.
Қуёшим йўқ эса, нурни қаёқдан олай?

А л к и в и ад '

Сенга нучук ёрдам қиласай, муҳтарам Тимон?

Т и м о н

Менинг фикру қарашимни қувватласанг, бас.

А л к и в и ад

Бу нима деганинг, Тимон?

Т и м о н

Айтмоқчиманки, ёрдам ваъда қиласвер, лекин ваъдага вафо
қилма; агар ваъда қилмасанг, бу қилмишинг учун Худолар бо-

шингта вабо ёғдирсинг! Бордию ваъдага вафо қилсанг, бу қил-мишинг учун ҳам яна лаънатларга дучор бўлавер!

Алквиад

Кулфатларинг хусусида эшиттаним бор.

Тимон

Сен уларни кўргансан мен баҳтиёр дамлар.

Алквиад

Мен ҳозир ҳам кўряпман. О, у замонлар
Дориломон эди.

Тимон

Гала фоҳишалар-ла
Кечаёттан давронингдек.

Тимандра

Ҳа, бу ўшами?
Афинанинг зийнати, деб бутун дунёга
Донги кетган.

Тимон

Бу сенмисан, Тимандра?

Тимандра

Ҳа.

Тимон

Ўлгунингча яшайвергин фоҳиша бўлиб,
Севишимайди, ётишади аммо сен билан;
Ҳа, уларни сенга тақдим айлагани - ҳирс,
Сен уларга иллатларни эттил аргумон.
Бузуқчилик дамларидан фойдаланиб қол,
Касалхоналарга атаб ҳозирла мижоз,
Табибларга жўнатавер ёш-ялангларни!

Тимандра

Сен маҳлуқсан, сени осиб ўлдириш-да оз!

Алкивиад

Назокатли Тимандра, уни маъзур тут,
Ақл-хуши айнаб қолган фалокатлардан...
Менда ақча оз қолгандир, муҳтарам Тимон,
Аскарларим шундан ҳар кун этишар исён.
Мен эшитиб, беҳад афсус-надомат чекдим.
Хизматларинг унугибди Афина тамом,
Ахир, унга ёширилиб келганда душман,
Киргандинг-ку сен ватаннинг жонига ора,
Бойликларинг билан, ўткир қиличинг билан...

Тимон

Барабанингни чал, бундан марҳамат қилиб,
Қорангни ҳам ўчирақол.

Алкивиад

Дўстингман, ахир,
Мен ҳолингта ачинаман, азизим Тимон.

Тимон

Ачинасан? Ундоқ бўлса, тинчимни бузма,
Бунда танҳо қолмоқчиман.

Алкивиад

Хўп, бўлмаса, хайр.
Мана, сенга олтин, майли, бир оз ола қол.

Тимон

Менга керак эмас. Уни еб бўлмайди-ку.

Алкивиад

Мен такаббур Афинани тупроқقا қорсам...

Тимон

Магар Афинага юриш қилмоқчимисан?

Алкивиад

Балли, Тимон, бу юришнинг сабаблари бор.

Т и м о н

Аввал Афинани ҳалок этсин Худолар,
Кейин - сени.

А л к и в и а д

Нега мени, Тимон?

Т и м о н

Сабабки, ўлдириш билан ярамасларни,
Шаҳримни ҳам топташ сенга насиб айламиш.
Пулларингни бекит. Қани, яқинимга кел.
Мана олтин, ола қол ва тезроқ йўлга туш.
Сайёralар касофати билан туғилган,
Юпитернинг оғусига тамом йўғрилган
Жиноятчи шаҳар узра муаллақ турган
Вабо каби ҳаракат қил, асло аяма.
Ҳа, қиличинг ҳеч кимсага бермасин омон!
Оқ соқоли нақ кўксига тушган мўйсафид
Учрас эса, шафқат этма зарра: судхўр у!
Рахм қила кўрма кампир онага ҳам ҳеч:
Кўринишда - ҳалол, аммо аслида - далла.
Қиличингни тўсолмасин қизлар кўз ёши,
Эрқакларнинг назарини панжара оша
Жазб этувчи уларнинг оқ сутдек сийнаси
Шафқат назарига сира муносиб эмас,
Хиёнатнинг заҳри билан тўлган ҳаммаси.
Гўдакларни аяма - ҳа, улар кулгуси,
Кулгичлари нодонларни ром этар фақат.
Ҳаромилар бу дунёда туғилмиш бешак,
Пайти келиб, бир авлиё-коҳин айттандек,
Сенга тақдир назарини ташламоқ учун
Уларни бурдала! Чоп, кес!
Шафқатни унут,
Кўзингни ва қулогингни бекит зирҳ ила.
Токи кўрмагайсан сира чақалоқлару
Қизлар ила оналарнинг кўз ёшларини.
Юрагингни эритмасин қаршингда ётган,
Қутлуг жубба кийиб, қизил қонларга боттан,
Тариқатчи руҳонийлар қиёфаси ҳам.

Мана олтин, бўлиб бергил аскарларингга.
Ҳаммасига қирон сол. Ҳа, қондириб қаҳринг,
Ўзинг ҳам адо бўл. Тамом-вассалом! Йўқол!..

А л к и в и а д

Сенда ҳали олтин борми? Уни оламан,
Рад этаман аммо берган маслаҳатингни.

Т и м о н

Рад этсанг ҳам, этмасанг ҳам - сенга минг лаънат!

Ф р и на ва Т и м а н д р а

Бизга ҳам бер, бизга ҳам бер! Шафқатли Тимон!
Сенда тагин олтин борми?

Т и м о н

Балли, етади.

Фоҳишани ҳунаридан совутиб тамом,
Қўшмачини бузуқидан айирмоқ учун.
Этагингиз тутинг! Сизга қасам ичирмоқ
Беҳудадир, қасамларни бузасиз фақат.
Гарчанд қасам ичмоққа сиз ҳамиша ҳозир,
Шундок қасам ичасизки, қалтирай бошлар.
Қасамингиз тинглаб, кўқда фаришталар ҳам.
Қасам ичманг, шу бўлиши менга кифоя.
Фоҳишасиз, қолаверинг фоҳиша бўлиб;
Ҳа, бордию бирортаси насиҳат айлаб,
Тўғри йўлга солмоқ бўлса - уни ҳам тортинг
Разолатта, қўзғанг уни, ҳирсини ёқинг;
Оловингиз босиб кетсин унинг дудини,
Фақат сира уча кўрманг насиҳатларга.
Шундоқ меҳнатингиз учун йилда олти ой
Оро беринг ўзингизга. Фисқу фужурдан
Туклари тўкилиб, усти тепакал бўлган
Бошингизнинг ўртасига чапланг сохта соч,
Майли, улар мурдаларнинг сочирир балким,
Балки, кесиб олингандир осилганлардан.
Зарари йўқ, тақаверинг, содадилларни
Аҳмоқ қилиб, машғул бўлинг бузуқчиликка.

Юзингизга суркант упа-эликларни то,
Ботиб кетсин унда юрган отлар ҳам ҳатто,
Ажинлардан из қолмасин!

Ф р и на в а Т и м а н д р а

Бўғти, биз рози!
Бизга кўпроқ бергил. Яна нима истайсан?
Биз пул учун ҳаммасига розимиз.

Т и м о н

Сочинг -

Иллатларни эркакларнинг гўйк танларига,
Токи дармонсизлик этсин уларни адо.
Токи манقا бўлиб қолсин адвокат - тулки,
Қора ишларни чинқириб ёқловчи олчоқ.
Танинг майлу эрмакларин ҳаром санаган,
Аммо ўзи сўзига ўзи амал этмаган
Аҳли дину диёнатга юқтиринг мараз.
Ҳа, бузинг, ўз фойдасини яккаш ўйлаган,
Лекин умум манфаатин ўйлаб кўрмаган
Кимсаларнинг бурунлари ўйилиб тушсин.
Жингалаксоч пасткашларни кал қилиб қўйинг,
Олиймақом мақтангочлар қавмига тамом
Уруш очинг ва етказинг заҳмату зиён.
Ҳаммасини маразларга этинг гирифтор,
Одамизод уругини қуритинг зинҳор!
Мана сизга тилло - этинг барини ҳалок,
Адо этиб, адо бўлинг ўзингиз сўнгра,
Ё Раб, сизга қабр бўлсин - сассиқ бир ўра.

Ф р и на в а Т и м а н д р а

Бер, беравер, хўжам, бизга маслаҳатингни,
Тиллонгни ҳам.

Т и м о н

Йўқ, сиз аввал ишни бажаринг,
Ҳар қадамда бунёд этинг ёвузлик, иллат,
Шунга гаров бердим.

Алкивиад

Чалинг барабанларни,
Афинага юрамиз! Хўп, хайр, эй Тимон!
Хузурингта қайтаман, гар омадим келса.

Тимон

Ха, агарда кўришмасак, кўрмасам сени,
Омадимнинг келгани, деб биламан буни.

Алкивиад

Мен ёмонлик қилмадим-ку сенга.

Тимон

Йўқ, қилдинг,
Мени мақтаб.

Алкивиад

Наҳот шуни гуноҳ санасанг?

Тимон

Ха, санайман, бунга далил - менинг тажрибам,
Қани, даф бўл, олиб жўна итларингни ҳам.

Алкивиад

Биз ғашига тегяпмиз унинг! Барабан!..

Барабанлар чалинади. Алкивиад,

Фрина ва Тимандра кетишади.

Тимон

Ажабмасми, инсонларнинг қабоҳатига
Шундоқ тўйиб кетган киши яна оч қолса!

(Ерни кавлайди.)

Эй, сен тамом тириклика она, табиат,
Сенинг тубсиз қорнинг, ҳориб-чарчамас сийнанг
Жаҳонда бор тирик жонга берар насиба.

Бир матахдан яратасан такаббур боланг -
Мақтандоқ ва шуҳратнараст шучак инсонни,
Қора бақа, совуқ, калтакесакларни ҳам,
Заҳарли кўр қуртлар ва кўк илонларни ҳам,
Ҳиперион оловидан ёришиб турган
Осмон остидаги барча бало-баттарни.
Инсонларга нафрат билан боқдан кимсага
Сен бағрингдан биттагина илдиз ато қил,
Кел энди, серунум, серпушт қорнингни қурит,
Токи у тутмасин инсон - кўрнамакларни.
Айиқлар, шу мармар фалак сира кўрмаган
Махлуқларга, табиат, сен ҳаёт бағишила!
Мана илдиз! Она замин, сенга ташаккур!
Инсон омоч билан галвир қилиб ташлаган
Барча узумзорлар, дала ва ўтлоқларни
Қурғоқчилик балосига эттил гирифтор.
Токи у кўрнамак овқат топга билмасин,
Шароб тополмасин, тиниқ ақлини булғаб,
Қалби, эс-ҳушидан маҳрум бўлмасин асло.

Алемант киради.

Яна одам келди. Вабо кўтарсин! Вабо!

А п е м а н т

Мени сенга юбориши. Мишмишлар юрар,
Ки сен энди менга ўхшаб яшар эмишсан.

Т и м о н

Ҳа, афсуски, сен ўзингга қоровул қилиб
Кўшак сақламайсан, жон деб ўрнак олардим -
Бу ишингдан. Бўғилиб ўл!

А п е м а н т

Ошираверма!

Тақдир зарбасига дучор бўлганинг учун
Бошинг букиб ўлтирибсан шармандаларча.
Нечук сенга бу мағора? Ва бу белкурак?
Бу паришон қиёфа? Бу жулдур кийим-бош?
Хушомадгўйларинг шоҳи кийиб юрибди,

Шароб ичиб, юмшоқ-юмшоқ партўшакларда
Аганашар атирларга кўмилиб буткул;
Бу дунёда бир замонлар Тимон деганинг
Яшаганин унугишиган аллақачонлар.
Одамзодга сен ўзингни душман курсатиб,
Кўймоқдасан шу ўрмонга доги маломат.
Ундан кўра, сен ҳам битта хушомадгўй бўл,
Хушомадгўйларни ўлдир хушомад билан.
Эгил-букил, хўжайиннинг оёқларига
Бошингни қўй, унга худди ит каби суйкан;
Кўширтириб мақта унинг нуқсонларини.
Сенга шундоқ қилишганди ахир, сен эсанг,
Соддадил бир меҳмонхона эгаси бўлиб,
Меҳмонга чорладинг ўттан-кеттан олчоқни.
Шундоқ экан, муттаҳам бўл сен ҳам, ҳа демай,
Аввалгидек тағин бойиб кетасан, яна -
Бисотингни улашасан муттаҳамларга.
Аммо-лекин менга сира ўхшайман дема.

Т и м о н

Сенга ўхшайман? Йўқ, агар сенга ўхшасам,
Ўз-ўзимдан воз кечаман.

А п е м а н т

Воз кечиб бўлдинг
Сен ўзингдан ўзинг соҳиб ихтиёр кунлар.
Узоқ вақтлар сен жиннилик қилиб, оқибат
Бутун аҳмоқ бўлиб қолдинг. Сен ўйлайсанки,
Магар шовиллаган совуқ шамол - малайнинг
Кўйлагингни илитарми, ё бургутлардан
Қолган бу дараҳтлар сенга маҳрам ёлланиб,
Иzlарингдан югуруарми энгашиб? Магар
Мавжларида муз парчалар оқдан шу анҳор
Ишратдан сўнг оғзингдаги аччиқ тахирни
Тарқатувчи шарбат ўрнин боса олурми?
Қаҳри қаттиқ самоларга бўйин этмаган
Жумла яланрочлар, жумла паноҳсизларни
Ҳузурингга чақир, мاشаққатларга собир,
Аммо табиатта содик бўлган барчани,

Менга хушомад қилинг, деб амру фармон бер,
Шунда кўрасанки...

Т и м о н

Сен бир нодонсан. Йўқол!

А п е м а н т

Менга аввалгидан кўпроқ ёқасан.

Т и м о н

Сен жирканчсан аммо менга аввалгидан ҳам.

А п е м а н т

Сабаб?

Т и м о н

Қашшоқликка сажда қиласан.

А п е м а н т

Ёлрон,

Мен ростини айтаман: сен - қўрқоқсан.

Т и м о н

Нега

Мени излаб топдинг?

А п е м а н т

. Жаҳлинг чиқармоқ учун.

Т и м о н

Бу олчоқ ва аҳмоқларга муносиб бир иш,
Шундан лаззат топасанми ўзингга жилла?

А п е м а н т

Ха, лаззат топаман шундан.

Т и м о н

Демак, олчоқсан.

А п е м а н т

Машаққатли ҳаёт тарзин танлаганингда,
Фуруингни жиловлашни этсайдинг ният,
Баракалла, дердим. Аммо-лекин бу йўлга
Сен ўз ихтиёриг билан қўймадинг қадам.
Амалдор бўлардинг яна - гадо бўлмасанг.
Пучак ҳашаматдан матлуб қашшоқлик дуруст.
Умри узун бўлар унинг, охири баҳайр.
Гарчи эҳтиёж дегани чексиздир, аммо
Қашшоқлик оз нарсага ҳам қилур қаноат.
Қаноатсиз бойлик - кони машаққатдир, у
Қаноатли қашшоқликдан юз карра ёмон.
Аянчдир аҳволинг, беҳад аянчдир ишинг,
Мумкин фақат ўз-ўзингта ўлим тилашинг...

Т и м о н

...Ҳа, тилашим мумкин, аммо бунинг сабаби
Бошқачадир, эй мендан ҳам аянчли одам.
Сен шўрлик бир қулсан, буни тушунармидинг!
Тақдир сени мурувватли қўллари билан
Силаб-сийпамаган асло, сира қучмаган.
Итдек уриб, савалаган. Сен ҳам агарда
Худди менга ўхшаб айни болалигиндан
Сурсанг эди поя-поя ҳаёт роҳатин,
Турса эди бир тўп малай амрингга ҳозир, -
Бошинг билан разолатта ботар эдинг сен,
Ёшлигинги багишлардинг фоҳишаларга,
Ақлу идрок сўзларига солмасдинг қулоқ,
Роҳатингни кўзлар эдинг. Аммо мен учун
Оlam эди мисоли бир қандолатхона:
Менга қанча тиллар, диллар, кўзлар, оғизлар
Хизмат қилишарди, баъзан биломас эдим
Уларга не амр-фармон этишимни ҳам.
Гўёки мен улар билан қопланган эдим,
Эманни барг қоплагандек; изгирин шамол
Кўзғолдию тўзиб кетди япроқлар ҳар ён;
Мен бўронлар ичра ёлғиз, яланғоч, ҳайрон
Туриб қолавердим, умрим роҳатда эди,
Машаққатлар келиб энди елкамга минди.

Сенинг умринг маҳрумият билан бошланган,
Сен уларда тоблангансан. Бас, нечун энди
Одамларга нафрат билан боқасан. Ахир,
Улар сенга хушомадлар айламаган-ку?
Сен уларга нима бердинг? Агар бирорвга
Лаънат ёғдирмоқчи эсанг, отангга ёғдир,
Ўша ифлос гадо балки ёмон соатда
Топишгандир ўзидек бир тиранчи билан,
Кейин сендеқ бенавони яратиб қўйтган.
Йўқол! Агар тубан бўлиб туғилмасайдинг,
Маккор ҳамда хушомадгўй бўлардинг сен ҳам!

А п е м а н т

Сен ҳали ҳам мағурумисан?

Т и м о н

Балли, мағуруман,
Сабабки, мен - сен эмасман.

А п е м а н т

Мен ҳам мағуруман,
Сенга ўхшаб бир исрофгар бўлмаганим-чун.

Т и м о н

Мен мағуруман - ҳамон шундоқ бўлганим учун.
Агар бор бойлигим ўзинг бўлганингда ҳам,
Мен осишга буорардим сени! Кет, йўқол!

(Илдиз чайнайди.)

Афина ҳаёти бунда жам бўлганда ҳам
Қараб турмас эдим, уни ямлаб ютардим.

А п е м а н т

(Унга иккита илдизни узатиб.)

Ол, яна-да қуюқроқ қил зиёфатингни.

Т и м о н

Сен йўқолсанг бундан, менинг вақтим хуш бўлар.

А п е м а н т

Йўқ, мен йироқ кетиб сендан, вақтимни хушлай.

Т и м о н

Йўқ, вақтингни хушламайсан, нохуш этасан,
Шундоқ бўлишига, билсанг, мен ҳам орзуманд.

А п е м а н т

Афинага тилагинг не? Тилагингни айт.

Т и м о н

Афинадан шамол бўлиб учиб ўттайсан.
Гар истасанг, бориб айттил, менда олтин бор.
Қара, мана улар...

А п е м а н т

Бунинг не фойдаси бор?

Т и м о н

Фойдаси кўп. Ёвузликка этмайди хизмат.

А п е м а н т

Ҳа, кечаси сен қаерда тунайсан, Тимон?

Т и м о н

Шу дарахт остида. Қайда овқатланасан
Кундузлари ўзинг?

А п е м а н т

Қайда учраса овқат.

Т и м о н

Оҳ, заҳарга буйруқ бериш мумкин бўлсайди...

А п е м а н т

Буйруқ бериб, уни қайга бошлардинг, Тимон?

Т и м о н

Овқатингга йўнатардим уни, Алемант.

А п е м а н т. Сен ҳаётда метьёр нима, сира билмайсан, нукул ишинг ошиб-тошиш. Сен заррин ва муаттар кийимлар кийтанингда одамлар, ҳаддан зиёда назокатли, деб сендан кулишарди. Бутун жулдур кийиниб, ҳашаматдан жудо бўлдинг, энди одамлар дагал, назокатсиз, деб сендан нафрат-ланишади. Мана сенга, олча, оле.

Т и м о н. Мен хуш кўрмаган нарсамни емайман.

А п е м а н т. Олчани хуш кўрмайсанми?

Т и м о н. Ҳа, у сенга ўхшащ чучмал.

А п е м а н т. Ҳа, сен олдинроқ чучмал хушомадгўйларни хуш кўрмаганингда бутун ўзингга кўпроқ хуш ёқардинг. Сен бор бисотидан маҳрум исрофгарни севишганини сира кўрганмисан?

Т и м о н. Сен эса, ўзинг ҳозир айттанингдек ҳеч вақо-сиз кимсани севишганини сира кўрганмисан?

А п е м а н т. Мен шундоқ одамман.

Т и м о н. Сени тушунаман: сенинг ит сақлашга қур-бинг етар эди.

А п е м а н т. Сенингча, дунёда ким кўпроқ сенинг хушомадгўйларингта ўхшайди?

Т и м о н. Хотинлар. Аммо эркакларниг ўзлари, - ху-шомад. Агар ҳукмингда бўлса, дунёни сен нима қилар-динг, Алемант?

А п е м а н т. Уни йиртқич ҳайвонларга ем қилиб, одамлардан тозалардим.

Т и м о н. Одамлар билан одамчасига яшащдан кечиб, ҳайвонлар билан ҳайвончасига яшашга рози бўлармидинг?

А п е м а н т. Ҳа, Тимон.

Т и м о н. Мана буни ҳайвоний иззатталаблик деса бўлади! Тангрилар сени ниятинга етказсин! Шер бўлсанг, тулки сени алдаб кетарди; қўзи бўлсанг, тулки сени еб қўярди. Тулки бўлсанг, эшак шикоят этса ҳам, шер сендан гумонсиради. Эшак бўлсанг, аҳмоқлигинг азобини чекиб, бўрига ем бўлардинг. Бўри бўлсанг, очкўзлигинг бошингга етиб, қопқонга тушардинг. Манглайида шох биттан от бўлганингда эса мағрурлигинг ва қаҳр-ғаза-бинг туфайли адo бўлардинг. Айиқ бўлсанг, от ёки қоплон оёри остида ўлардинг. Қоплон бўлсанг, арслонга қон-дош бўлардинг ва ана шу қондошлиқ белгиси бўлган доғ-

лар сенга ўлим ҳукмини чиқаради. Бир ерда турмай у ёқдан-бу ёқда зир югуриб, жон сақлардинг. Бошқа бир ҳайвонга бўйсунмасдан, нечук ҳайвон бўлардинг? Ҳозир нечук бир ҳайвондирсанки, минг сувратта кирганингда ҳам ютқизишингта ақлинг етмай турибди?

А п е м а н т. Ўз сухбатинг билан мени хурсанд қилмоқчи эсанг, ҳозир айни фурсати. Афина ўрмонзорга айланган, ичи тўла йиртқичлар.

Т и м о н. Қандай қилиб эшак деворни тешибдики, сен шаҳардан ташқарига чиқибсан?

А п е м а н т. Шоир билан рассом бу ёқда келишяпти. Илоё, улар сенга вабо келтирсин! Менга юқиб қолмасин, деб бу ердан жўнайман. Бошқалар билан ишим биттач, ёнингга қайтаман.

Т и м о н. Дунёда энг сўнгги инсон бўлиб ўзинг қолганингда, марҳамат, келавер. Мен Апемант бўлгандан, гадонинг или бўлишга жон деб рози бўлардим.

А п е м а н т. Сен учтига чиққан авомсан!

Т и м о н

Мен афсусланаман,
Тупурардим юзинг бир оз тоза бўлганда.

А п е м а н т

Сен ҳаттоқи тубандирсан лаънатлардан ҳам.
Сени вабо қўтарсин!

Т и м о н

Ҳа, истаган абллаҳ,
Сенга қиёс этиларкан - маъсум кабутар.

А п е м а н т

Даҳшатли бир мараз бўлмас сўзларинг қадар.

Т и м о н

Мен номингни аранг тилга олдимми, тамом,
Калтаклагим келар сени, лекин қўрқаман -
Қўлларимни булғашдан.

А п е м а н т

Шу қарғашларимдан
Илоё, қўлларинг қуриб, шол бўлиб қолсин.

Т и м о н

Йўқол! Даф бўл кўзимдан, эй аянч итвачча!
Бўғилиб ўл, нега тирик юрибсан ҳануз.
Башарангни кўрсам, кўнглим айнайди!

А п е м а н т

Сен-чи,
Сен илоё, ёрилиб ўл!

Т и м о н

Йўқол, беномус!
(*Унга тош отаги.*)

Сенга тош ҳам ҳайф!

А п е м а н т

Ҳайвон!

Т и м о н

Қулсан!

А п е м а н т

Газанда!

Т и м о н

Сен пасткашсан ва лаинсан, ярамас, олчоқ!

Апемант бир чеккага чиқади.

Ёлғончи бу дунёни мен ёмон кўраман!
Унда бирор нарса кўнглим жазб эта олмас,
Ҳаттоки, энг зарури ҳам. Хулласи калом,
Тимон, ҳозирлигингни кўр, қабрни шайла,
Унда ором олажаксан, қабринг пойига
Шовиллаб, бош уриб турсин дентиз барамла,
Ўлиминг тошга уйилган сўзлари билан
Инсон ҳаёти устидан урсин қаҳқаҳа.

(Олтинга тикилади.)

О сен, подшоларнинг ширин забон қотили,
Ота-ўтил орасини бузувчи қурол!
Эр-хотиннинг пок, мусаффо тўшакларини
Булғатувчи ялтираган ҳийлаи аъмол!
Баҳодир Марс! Сен ҳамиша ёшсан, навқирон;
Диананинг тиззалири устида ёттан
Кутлуг қорни ўзининг нур - талъати билан
Эритувчи меҳрибон ва суюкли куёв.
Сен, доимо кўзимизга кўринган Худо,
Туташмаган қутбларни туташтирувчи,
Сен истаган масалада олиму доно
Ва истаган тилда сўзлаб, баён этувчи.
О, юраклар синовчиси, тасаввур айла,
Аянч инсонлар барчаси, сенинг қулларинг
Бирдан исён кўтаришар оёққа қалқиб!
Сен уларни орасига низо сол, низо,
Ки оқибат ҳайвонларга қолсин шу дунё.

А п е м а н т

(Олдинга чиқиб)

Майли, шундоқ бўлсин менинг ўлимимдан сўнг.
Бориб, сени бой-бадавлат, дея айтаман,
Шу ондаёқ ҳузурингга ёғар оломон.

Т и м о н

Нима? Оломон дейсанми?

‘ А п е м а н т

Балли.

Т и м о н

Кет, йўқол!

А п е м а н т

Яша, қашшоқликнинг роҳат-нашъасини сур.

Т и м о н

Шу ҳолингда яшаб, сен ҳам силланг қуриб ўл!

Алемант кетади.

Ҳайтовур тинчидим. Аммо шошмагил яна
Одамсимонларми, дейман? Тезроқ е, Тимон,
Сен уларнинг ҳамасига лаънатинг ёғдир!

Қароқчилар киришади.

Б и р и н ч и қ а р о қ ч и. Қаёқдан ҳам унда олтин
бўлсин? Эҳтимолки, аввалги бисотининг оқавасидир. У
олтиналари тутаб, дўстлари ундан юз ўтиргани туфайли қайту-
алам чекиб юрибди-ку.

И к к и н ч и қ а р о қ ч и. Аммо ҳамма бир оғиздан,
унда бойлик бежисоб, дейишмоқда.

У ч и н ч и қ а р о қ ч и. Унинг ўзидан суриштириб
қараймиз. Қизғанмаса, гапничувалатмай, ўзи бераверади.
Бордию зиқналиқ қиласа-чи? Унда олтини қандай оламиз?

И к к и н ч и қ а р о қ ч и. Тўғри! Ҳойнаҳой, олтинни
у яшириб қўйган бўлса керак, ўзи билан олиб юрмайди-ку.

Б и р и н ч и қ а р о қ ч и. Анави ўшанинг ўзи эмасми?

Ҳ а м м а

Қани-қани?

И к к и н ч и қ а р о қ ч и

Кўринишидан, ўшанинг ўзи.

Ҳ а м м а

Ассалому алайкум, Тимон.

Т и м . о н

Ўғрилар, не керак сизга?

Ҳ а м м а

Бизлар ўғрилармас,
Аскарлармиз.

Т и м о н

Сиз ҳам ўғри, ҳам аскар ҳамда
Хотинларнинг ўғиллари.

Ҳ а м м а

Йўқ, биз ўғримас,
Мұхтожликка тушган қашшоқ - бечоралармиз.

Т и м о н

Сизга битта нарса - кўпроқ овқат бўлса, бас,
Мана қаранг, ерда қанча тўйимли илдиз.
Бир чақирим масофада юзтacha булоқ,
Эманларнинг шоҳларида маржондек ёнғоқ,
Наъматакнинг меваси ҳам қизариб пишган,
Табиат бир саховатли уй бекасидек,
Сиз атаб ҳар бутоқда дастурхон тузган.
Хўш, нимага муҳтожсиз?

Б и р и н ч и қ а р о қ ч и

Биз қушларга ўхшаб,
Ё ҳайвон, ё балиқ каби ёлғиз ўт, мева
Ва сув билан тирикчилик қила олмаймиз.

Т и м о н

Ҳайвон, балиқ, қушларни ҳам еёлмайсизми?
Биламан, сиз одамхўрсиз. Шунга ҳам балли.
Ўзингизни фариштадек тутмайсиз сипо,
Яширмайсиз, ўғирлайсиз аён-ошкор,
Ахир, бизда қонун билан үзни бекитиб
Юрадиган ўғриларга иззат-эътибор.
Хўш, ҳақиқий муттаҳамлар, ўғрилар, олинг,
Мана сизга 'олтин. Безгак қақшатиб сизни,
Жонингизни олмас экан ва сиртмоқдан ҳам
Халос этмас экан, ичинг, шароб сипқоринг.
Табибларга ишонманг: ҳа, уларнинг буткул
Дори-дармонлари заҳар. Сиз-ку бир ўғри.
Улар эса қанча одам ўлдирган. Олинг -
Бу пуллар-ла инсонларнинг ҳаётини ҳам,
Жиноят устига яна жиноят қилинг;
Бу ўз ҳунарингиз, ахир. Биз кўрамизки,
Ҳаммаёқда талончилик ҳукм суради.
Куёш - ўғри боши, тортиш қуввати билан

Чексиз уммон неъматига човут солади.
Ой ҳам безбет ўгри хоним: сўник нурини
У қуёшдан ўғирлайди. Уммон ҳам ўгри:
Ойни у шўр кўз ёшига чўмилтиради,
Кейин унинг шабнамини сўриб олади...
Ер ҳам худди шундай ўгри. Ахир, гўнг билан
Боқар туқанини, ўша ўғирланган гўнг -
Ҳайвонлар ва инсонларнинг нажосатидан.
Бу дунёда ҳамма - ўгри! Қонун дегани
Гарчи сизга қамчи, бўғов ва лекин ўзи
Форат қиласар қудратига таяниб чунон.
Йўқол ҳамманг! Аямасдан бир-бирни таланг,
Ўзингиздан нафратланинг. Ҳа, мана олтин:
Олинг яна, учраганинг сўйинг, бўғизланг.
Унумтмангким, учраганинг бариси - ўгри.
Афинага учинг! Бузиб, шилп-шийдом қилинг -
Дўконларни, сиз талайсиз талончиларни.
Ҳа, дарвоқе, сизга олтин бердим, шу важдан
Талончилик, ўғриликни зарра камайтманг.
Ҳалок этсин ўша охир-оқибат сизни.
Омин!

(Forqa kiraadi.)

Учинчи қароқчи. У ўғрилик қил, дейди-ю, аммо,
уни эшишиб, ўғрилиқдан сал бўлмаса, кўнглим қолаёзди.
Биринчи қароқчи. Ҳа, у буни инсонларга
нафрати туфайли айтди. Аслида бизнинг кирдикорлари-
миз билан икки пуллик иши йўқ.

Иккинчи қароқчи. Мен табибга ишонгандек,
унга ишондим, энди бу ҳунарни ташлайман.

Биринчи қароқчи. Сабр қилайлик. Афина
тинчисин. Киши истаган маҳал, ҳатто энг расво пайтида
ҳам ҳалол бўла олади.

Кетишади.

Флавий киради.

Ф л а в и й

О Худолар! Наҳотки шу аянч, бенаво
Афтодаҳол киши - менинг хўжайинимдир?
О, қанчалар чўкибди у! Маҳорат билан
Яратилган ажиг ҳайкал шунча хору зор!
Бир замонлар олийжаноб бўлган чеҳрасин
Ажинларга тўлдирибди оғир муҳтожлик!
Ўз дўстини фалокатлар сари итарган
Кишидан ҳам тубанроқ бир аблაҳ бормикан?
Баски, шундоқ, экан, не тонг, ҳунари риё -
Дўстлардан биз душманларни санасак аъло?
Менга деса, ичи қора сохта улфатдан
Беҳад афзал эрур очиқ-ошкора душман.
Мени сезиб қолди... Дилда бор ҳасратимни
Ҳозир тўкиб солай унга. У менинг хўжам,
Унга хизмат қиласай яна садоқат билан.

Тимон фордан чиқади.

Азиз, шафқатпаноҳ хўжам!

Т и м о н

Йўқол, Сен кимсан?

Ф л а в и й

Наҳот! Танимадингизми?

Т и м о н

Нега сўрайсан?

Мен жамики инсоёнларни унугтдим тамом,
Сен инсонсан, унугтанман демак сени ҳам.

Ф л а в и й

Мен бечора, ҳалол хизматкорингиз.

Т и м о н

Демак,

Менга нотанишсан... Ҳалолларни билмайман.
Дастурхоним атрофида жумла абллаҳга
Хизмат қилганларнинг бари ярамас эди.

Ф л а в и й

О, Худолар шоҳид, ҳали бирор хизматкор
Хўжасининг қисматига шунча куймаган,
Мен сизга куйгандек.

Т и м о н

Нима? Йиглаяпсанми?
Унда, қани, яқинроқ кел. Юрак-бағри тош
Эркак удумини бузиб, хотин бўлганинг -
Учун менга ёқиб қолдинг, ахир, эркаклар
Ёш тўкишар ҳирс зўридан ёки кулгидан:
Мехр-шафқат яшириндир уларда... Қизиқ!
Кулгидан йиглаймиз, гамдан йигламаймиз, йўқ.

Ф л а в и й

Мени таний қолинг, хўжам! Ишонинг, дилдан
Сизга куйинаман! Менга этинг ижозат,
Бисотимда борим адo бўлгунича то -
Шунда қолиб, хизматингиз этайин адo.

Т и м о н

Наҳот! Шундоқ хизматкорим бўлганми чиндан?
Ҳалол ва меҳрибон, содик? Тош бўлиб қотган
Юрагимни сен юмшатдинг бир оз. Ҳай, шошма,
Юзингта бир боқай-чи мен. Тўғри шубҳасиз,
Хотин бўлиб туғилган у! - Оқил Худолар,
Маъзур тутинг мени, сира сўрамай-нетмай,
Бор дунёни ҳаром дея этибман ҳукм.
Йўқ, ҳалол бор экан, буни эътироф этгум,
Биттагина ҳалол, хато қилманг, Худолар,
Фақат битта! У ҳам бўлса - хизматкор холос.
О, мен ҳаммангииздан ҳазар этмоқчи эдим!
Аммо-лекин сен ўзингни оқладинг. Майли,
Сендан бўлак барчасига лаънатлар бўлсин!
Сен ҳалолсан, лекин унча оқил эмассан:
Мени сотсанг, шу ондаёқ бошқа бир хизмат
Топар эдинг, кўпинча бир хўжани алдаб,
Иккинчи бир хўжайнга бўлишар малай.

Менга ростини айт - зеро, ҳаммаси аниқ,
Равшан бўлганда ҳам гумонсирашим даркор, -
Садоқатинг замираида нималар ётар?
Очкўзликми? Фаразли бир ният? Манфаат?
Бадавлатнинг эҳсонига ўхшамасми бу,
Бадавлатки, бир нарсани совға этиб у.
Йигирма бор ортигини кўзлайди фактат...

Ф л а в и й

Йўқ-йўқ, азиз хўжам! Афсус, афсус, жуда кеч
Қалбингизга кирди бўйла шубҳа ва гумон.
Эвоҳ, сал эртароқ шубҳа қилсангиз эди,
Базму зиёфатлар авжга чикқан замонлар!
Аммо шубҳа-гумон келди кечикиб, ҳайҳот,
Сиз тамомий нарсангиздан айрилган маҳал.
Йўқ, менга амр эттан менинг виждоним, холос,
Сизга бўлган садоқатим, бурчим мусаффо
Ва бемисол қалбингизга меҳру ихлосим.
Истайманки, сизга жиндак бўлсам мададкор,
Турмушингиз ташвишини чексам... Ишонинг,
Менинг азиздан ҳам азиз, иззатли хўжам,
Мен ҳозирги ва келажак бор омадимни
Икки қўллаб берар эдим, кошкийди яна
Сизга қайтса эди ўша бойлик ва шуҳрат,
Ўзимга зўр мукофот деб билардим буни.

Т и м о н

Худди шундок, бўлди! Эй, шу ёруғ дунёда
Яккаю ягона ҳалол одам, мана, ол!
Худовандалар раҳм қилиб қашшоқлигимга,
Сенга тутал бир хазина этишиди нисор.
Хўш, бор энди ва омадга ёр бўл ҳамиша.
Сенга ёлғиз бир шартим бор: одамлардан қоч!
Дунёдаги бор инсондан жиркан, ҳазар қил!
Ҳаммасига лаънат ўқи! Шафқатни унугт,
Хайр сўраб адo бўлсин пойингда гадо,
Аммо бурда нонинг унга кўрмагил раво.
Итларга бер инсонларга бермаганингни.
Турмаларда чириб кетсин одамлар! Токим

Қарзга ботиб, тупроқларга қоришин улар!
Эй одамзод, қовжираган ўрмон бўл, ўрмон!
Касалликлар инсонларга бало келтириш
Улардаги қаллобликка хотима берсин!
Хайр, баҳтли бўл!

Ф л а в и й

О, хўжам, ижозат этинг,
Ёнингизда қолиб, сизга берай тасалли!

Т и м о н

Лаънатларга қолмай десанг, кўзимдан йўқол.
Қисмат ёрлақасин, сени одам зотига,
Мени эса сенга сира этмасин дучор...

Иккови икки ёққа кетади.

БЕШИНЧИ ПАРДА

Биринчи саҳна

Ўрмон. Тимон ғорининг олди.

Шоир ва рассом киради. Тимон ғор ичидан уларни кузатади.

Р а с с о м. Айтишларига қараганда, у мана шу яқин атрофда эмиш.

Ш о и р. Ишонишга ҳам ҳайронсан киши. Унда олтин кўп дейишади, ростмикин?

Р а с с о м. Шубҳасиз. Алкивиаднинг ўзи айтди; Фрина билан Тимандра ундан олтин олишган, бунинг устига, у қашшоқ, паноҳсиз аскарларни ҳам бойитган. Айтишларича, у бошқарувчисига ҳам катта маблағ берганмиш.

Ш о и р. Бундан чиқди, унинг синиши ёлғондакам бўлиб, фақат дўстларини синаш учун экан-да?

Р а с с о м. Ҳа, худди шундоқ. Мана кўрасиз, у яна Афинага қайтиб, худди хурмога ўхшаб гуллаб-яшнай бошлиди. Бас, шундоқ экан, бошига ёлғондакам фалокат тушган бўлишига қарамай, унга меҳр-муҳаббат арзу ниёз этсак, ёмон бўлмас. Бу билан ўз ҳалоллигимизни кўрса-

тамиз ва эҳтимолки, унинг бойлиги ҳақида миш-мишлар рост бўлса, чеккан заҳматимиз ҳам мукофотсиз қолмас.

Шоир. Сиз унга нима тақдим этмоқчисиз?

Рассом. Бу гал ташрифимдан бўлак ҳеч нарса. Мен унга ажойиб бир расм ваъда этаман, холос.

Шоир. Мен ҳам шундоқ қиласман, унинг ҳақида бир достон ёзиш ниятим борлигини айтаман.

Рассом. Жуда соз! Ваъда бериш - давримиз руҳига мос. У интизорлик кўзларини очади. Уни бажаришга келсак, бу - дардисар бир иш, бу билан сода ва ахлоқли кишиларгина шугулланади. Ваъда бериш дилбар ва замонавий машгулот, ваъданি бажариш эса - васиятнома ёзищдек гап: хастанинг ноҷор аҳволидан далолат беради.

Тимон фордан чиқади.

Тимон (четга.) Ҳай, уста рассом! Чизаман десанг, ўзингдан тасқарасини излаб тополмайсан.

Шоир. Бир ўйлаб кўрайлик-чи, унга нималарни ваъда этиш мумкин. Достон унинг ўзини тасвирлаши ва бой-бадавлат кишиларнииг кўнгилчанлигини ҳажв остига олиши лозим, ёшлиқ ва бойлик изидан қувган хушомадгўйларни эса фош этиб ташлаши даркор.

Тимон (четга.) Сен ўзингни ўз асарингда тубан этиб тасвирламоқчисан? Ўз иллатларингни бошқалар орқали фош этмоқчимисан? Майли, шундоқ бўла қолсин. Менда сен учун тилла топилади.

Шоир

Йўқ, яхшиси уни тезроқ излаб топайлик,
Ахир, ўз фойдангни қўлдан чиқариб қўйиб,
Кейин ўзинг ҳамёнингга қоласан куйиб.

Рассом

Балли.

Кундуз ёргида изла нарсани
Аммо кеча зулматида излама уни,
Кетдик.

Т и м о н

(Четга.)

Шошманг, ҳали сизни шундай қарши олайки!..
О, сен, олтин, қандай қодир Худосан магар,
Чўчқаҳонадан ҳам ифлос шу бутхонада
Келиб сенга сиғинишиб, этишар сажда!
Денгизларни шудгор қилиб ҳайдагувчи сен,
Кемаларни йироқларга бошлигувчи сен,
Сен туфайли аянч қуллар соҳиби иззат.
Майли, иззат-эҳтиромда яшайвер фақат,
Сенинг содик ва тинчимас қулларинг зинҳор
Қўрқинч бало-офтларга бўлишсин дучор.
Мен уларни қарши олай!

(Олдинга чиқади.)

Ш о и р

Сахий валинеъматимиз, азиз, жонажон,
Ассалом алайкум.

Т и м о н

Ё раб, тушимми - ўнггим?
Икки ҳалол кимсани мен наҳот учратдим?

Ш о и р

Бизга қанча яхшиликлар қилдингиз, бегим!
Биз эшидик тарки дунё эттанингизни,
Хоин дўстлар кетишибди тарк этиб сизни.
‘О, инсонлар, нонкўрликдир номингиз тামом!
Аянч махлуқларсиз! Сизга топилмас асло
Қилмишингиз учун лойиқ интиқом – жазо!
Бу қандай гап, ахир! Сизни, юлдуздек порлоқ
Ҳиммати ҳаёт ва нуфуз берган кимсани,
Уялмасдан, бир йўла тарк этишибди-я!
Фазабим қайнайди, йўқ, мен сўз тополмайман
Бу хиёнат тасвирининг либоси учун.

Т и м о н

Либостга буркама уни, ялангоч юрсин,
Шундоқ бўлса, ташланади кўзга аниқроқ.

Бас, ҳалол экансиз, яна қолингиз шундок,
То бошқалар қаршиңгизда қорайиб турсин.

Р а с с о м

У ҳам, мен ҳам ҳаётимиз йўлида яккаш сизнинг ҳадя-
эҳсонингиздан баҳра топғанмиз. Буни унутмаймиз.

Т и м о н

Балли, номусидирсиз...

Ш о ир

Келдик хизматимиз сизга таклиф эттали...

Т и м о н

Эй ҳалол бандалар! Нечук тўлай сизга ҳақ?
Сиз ҳам менга ўхшаб илдиз ейсизми магар?
Менга ўхшаб муздек сувни ичасизми? Йўқ.

И к к о в и

Биз сиз учун ҳар нарсага тайёрмиз, бегим.

Т и м о н

Сиз, аҳли ҳалоллар, балки эшигтгандирсиз
Менда олтин борлитини, шундоқ эмасми?
Ростгўй одамларсиз, менга рости ни айтинг!

Ш о и р

Шундоқ гап бор, бегим, аммо мен билан дўстим
Бу ниятда иелмаганмиз хузурингизга.

Т и м о н

Қандай ҳалол одамларсиз, ростгўй, мусаффо!

(Рассомга)

Афинада сен ёлғонни чизишга зўрсан,
Бу борада биринчисаң, ҳаммадан баланд,
Сен ёлғонни юқтирасан.

Р а с с о м

Баҳоли қудрат.

Ти м о н

Баракалла, мен ҳам шуни айтаётирман.

(Шоирга)

Сенинг тўқималарингга келганда, шоир,
Сўзим шуки, меҳр билан, назорат билан
Йўғрилгандир ёзганларинг. Ўз санъатингда
Сен самимий ва янада табиийдирсан.
Аммо, ҳалол дўстлар, сизга айтишим керак,
Сизнинг битта айбингиз бор, аммо у қадар
Хатарли ҳам эмас, уни тузатаман деб,
Заҳмат чекишга ҳам балки арзимас.

И к к о в и

Қандай?
Бизга айтинг!

Ти м о н

Йўқ, ранжийсиз, хафа бўласиз.

И к к о в и

Йўқ, миннатдор бўламиз, ҳа, айтинг...

Ти м о н

Ростдан-а?

И к к о в и

Ҳа, ишонинг, бегим!

Ти м о н

Гашнинг лўндаси шуки,
Иккингиз ҳам ишонасиз муттаҳамларга,
Улар сизни алдаб, нуқул лақиллатади.

И к к о в и

Йўғ-ей, бегим, наҳотки?

Ти м о н

Ҳа, уларнинг ёлғон
Сўзларию қилиқлари сизларга аён.

Кирдикорларини эса биласиз чандон,
Аммо-лекин улар сизга суюкли, азиз;
Сиз уларни боқасиз, сиз садоқатлисиз,
Гарчанд улар ярамас ва абраҳ бўлса ҳам.

Р а с с о м

Ундаиларни мен билмайман...

Ш оир

Мен ҳам билмайман...

Т и м о н

Қулоқ солинг, дўстлар, сизни беҳад севаман,
Олтин ҳам бераман сизга, фақат илтимос,
Ўша пасткашлардан тезроқ бўлингиз халос.
Уларни бўғизланг, осинг, сувга чўкириинг,
Ёки бошқа бир йўл билан этингиз адо,
Кейин ҳузуримга келинг. Тилло бераман,
Ҳа, жуда кўп тилло!

И к к о в и

Аммо, айтинг, ким улар?
Отларини айтинг.

Т и м о н

Агар икки томонга
Йўл олсангиз, икковингиз, ҳар бирингизга
Ишонингким, ҳамроҳ бўлур ўша бегумон;
Айру-айру турсангиз ҳам, яна сиз билан
Ўша ўта абраҳ бўлур бир жону бир тан.

(Рассомга)

Ҳа, агарда сен шу ҳозир турган ерингда
Бирмас, икки ярамасни турмасин десанг,
Унга яқинлаша кўрма.

(Шоирга)

Сен ҳам шу ерда
Битта олчоқ етар десанг - уни тарк айла!
Йўқол! Даф бўл!

(Уларни уради.)

Мана сизга олтин, аблаҳдар!
Сиз мени деб анча заҳмат чекдингизми, а?
Хақингизни олинг, мана! Сен, эй кимёгар,
Шу шаттаю шапалоқдан олтин ясаб ол.
Кет, искович, аянч итлар, ёвузлар! Йўқол!

(Уларни ҳайдаб ўзи ғорга киради.)

Флавий ва икки сенатор киришади.

Флавий

Йўқ, гаплашиш беҳудадир у билан тамом;
У ўз-ўзи билан беҳад баңддир, истамас
Бошқаларни кўришни ҳам, эшитишни ҳам.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Бизни бошлайвергин унинг ғорига томон,
Унда аён бўлур нечук аҳвол, кори ҳол.
Биз у билан кўришиб, бир гаплашамиз, деб
Афиналикларга ваъда берганмиз.

И к к и н ч и с е н а т о р

Одам

Битта кайфиятда бўлмас, бўлур турфа ҳол.
Уни эгиб қўйди қайғу, алам ва даврон
Ва лекин шу билан бирга, бойликни эҳсон
Этиб, малҳам қўйди унинг ярасига ҳам.
Боіша. Гаплашиб кўрәмиз.

Ф л а в и й

Мана маскани.

Унда тинчлик, соғлиқ бўлсин, илоё.- Тимон!
Тимон! Чиқиб дўстлар билан гаплаш! Чиқа қол!
Афинанинг энг атоқли сенаторлари
Ташриф буюришди шаҳар аҳли номидан,
Сенга салом бериб, сени олқишлиш учун.
Амалдорлар билан гаплаш, муҳтарам Тимон!

Тимон фордан чиқади.

Т и м о н

Қуёш күйдириб, бир ҳовуч кул қил уларни!
(Сенаторларга)

Хўш, гапиринг, илоё, ер ютсин сенларни,
Ҳақ сўз учун тилингизга чипқонлар чиқсин,
Эриб оқсин, аммо ёғон сўзингиз учун,
Сиз суҳбат чоғида уни ютиб юборинг.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Азиз ва муносиб Тимон...

Т и м о н

Сиздақаларга
Тимон муносибдир, сиз ҳам унга муносиб.

И к к и н ч и с е н а т о р

Тимон, сенга Афинанинг сенаторлари
Салом йўлладилар дилдан.

Т и м о н

Раҳмат, ташаккур.
Иложини топсам эди, армуғон этиб
Ўлат йўллар эдим ҳозир уларга.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Унут
Гина-кудуратни, биз ҳам пушаймондамиз.
'Сенаторлар меҳри' ихлос билдириб яқди,
Афинага қайтишингни сўрашар ҳозир.
Сени кутар, юксак рутба билан шон-шуҳрат,
Улардан сен баҳраманд бўл, Афинага қайт.

И к к и н ч и с е н а т о р

Иқрордирмиз, сенинг катта хизматларингни
Унугиб, биз жуда оғир янгишдик, сенат
Ўзгартирас қарорини гарчи камдан-кам,
Аммо сенинг Афинани ташлаб кетишинг
Маъносини англади у охир-оқибат;

Англадики, сенга ёрдам қўлини чўзмасдан,
Ўзини у ҳалокатта маҳқум айламиш.
Бизни вакил қилиб сенга юборди сенат,
Токи изҳор этиб чуқур афсус-надомат,
Билдирайлик сенга лойиқ мукофотни ҳам.
Мукофотки, босиб кетар ортиги билан
Чеккан аламларинг, ранжу озорларингни.
Сени кутаётир сандиқ-сандиқ ақча-пул,
Беҳад иззат-эҳтиромлар, биз ўйлаймизки,
Улар дилингдаги буткул надоматларни
Тамом ювиб ташлар, сўнгра унинг ўрнига
Мұҳаббатнинг каломини ёзиб, ўқирсан -
То умринг борича.

Т и м о н

Мени мафтун этдингиз!-
Ки ҳайратлар денгизига гарқ бўлиб кетдим!
Энди ҳиммат қилиб, менга аҳмоқ қалбини
Ва хотиннинг кўзларини берсангиз эди,
Сўзингиздан йиглар эдим, муҳтарам зотлар...

Б и р и н ч и с е н а т о р

Марҳамат қил, Афинага юргил биз билан,
Юртимизга, ўз юрtingга қайттил, сўраймиз.
Унда ҳукмдор бўл, сени қарши олишар
Ялпи шодиёна, иззат-эҳтиром билан.
Унда чексиз салтанатта соҳиб бўлурсан.
Яхши номинг бўлур яна тилларда достон,
Фақат ўша ёвуз, қонхўр Алквиадга,
Ёввойи тўнғизга ўҳшаб ўз ватанида
Тинчлик борин топаётган бало-оффатга
Зарба берсак, бас.

И к к и н ч и с е н а т о р

У қонли шамшири билан
Афинага таҳдид солиб турибди ҳозир.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Шунинг учун, азиз Тимон...

Т и м о н

Ҳа, мен тайёрман...

Ва шундоқ бир йўл тутаман шунинг учун ҳам:

Менинг ҳамюртларимни у поймол этаркан,

Зинҳор унга бориб айтинг менинг номимдан:

Бу - Тимоннинг парвойига келмайди зарра!

Ҳа, у гўзал Афинани топтаб ўтаркан,

Соқолидан судраб азиз мўйсафидларни,

Ҳақорату маломатта кўмиб қизларни,

Машъум уруш гулханини лов-лов ёқаркан,

Зинҳор бориб айтинг унга Тимон номидан,

Мен кексаю ёшларни деб қайғу чекаман,

Аммо унга айтар сўзим бари бир ўша:

Бу- Тимоннинг парвойига келмайди зарра!

Майли, қону қабоқатни авж олдирсин у!

Жазо учун сизда бўйин етарли экан,

Сиз уларнинг ханжарини сира ўйламант.

Агар менга қолса, душман қўлида бўлган

Ўша жажжигина чўнтақ пишоқчаси ҳам

Қимматбаҳо эрур, уни аъло санарадим

Афинада энг муҳтарам бўлган бўйиндан.

Зиндончига ўғриларни топширган каби

Худоларга топшираман ишониб сизни.

Ф л а в и й

Мана, кўрдингизми - бари беҳуда, бекор,

Энди жўнанг.

Т и м о н

Сиз бу ёқقا келмасдан олдин

Битик битдим мен ўзимнинг қабрим тошига

Эртага ўқишар уни. Энди ҳа демай,

Менинг давлат ва оғият бағрида кечган

Фоний умр азобимга етар ниҳоя;

Дунёдаги ҳамма нарса кўзимга совуқ.

Боринг. Яшаб кўринг. Сизга у Алквиад

Ўлат бўлсин, сиз ҳам унга бўлингиз ўлат.

Яшаб қололсангиз - яшанг!

Б и р и н ч и с е н а т о р

Сўзимиз - зое.

Т и м о н

Ва лекин мен севаман ўз мамлакатимни,
Фийбатларга ишонмант, шу юртим бошига
Тушаёттган чексиз офат, фалокатлардан
Хурсанд эмасман, йўқ асло.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Ҳа, бу бўлак гап.

Т и м о н

Мендан салом айтинг азиз ҳамشاҳарларга.

Б и р и н ч и с е н а т о р

0, бу сўзлар ярашади сенинг тилингга.

И к к и н ч и с е н а т о р

Қулоқларимизга кирап бу сўзлар худди
Кирган каби дарвозадан ўлиб баҳодир.

Т и м о н

Мендан таъзим бўлсин ҳамма - ҳаммага. Айтинг,
Айтингизким, мен уларни қайғу, аламдан
Азоблардан, қўрқувлардан, маҳрумиятдан
Севги изтироби, оғир ҳаёт йўлида
Табиатнинг қайиқчаси дуч келадиган
Турли офатлардан ҳалос этмоқчи бўлиб,
Қарор қидим - астойдил ёрдам бераман.
Мен уларга ўргатаман - Алкивиаднинг
Қаҳру ғазабини нечук қайтармоқ лозим.

И к к и н ч и с е н а т о р

Бу маъқул гап. Ҳа, у бизга қайтар муқаррар.

Т и м о н

Форим яқинида битта катта дарахт бор,
Тез орада уни кесиб, қулатмоқчиман.

Хабар қилинг афиналик дўст-ёронларга,
Барча амалдорлар, барча тоифаларга:
Азоблардан қутулмоқчи бўлган ҳар кимса
Келаверсин, болтам уни ийқасдан бурун,
Келиб, унга ўз-ўзини оссин! Хўп, хайр!

Ф л ав и й

Сиз Тимонни бехудага безовта қилманг,
У илгари қандай бўлса, шундай қолади.

Т и м о н

Қадамингиз босманг энди бу ёқса, айтинг
Афиналикларга, ҳар кун дengиз мавжланиб,
Кўпикларга кўмадиган соҳилда Тимон
Ўзи учун бунёд этди мангубир макон.
Қабримнинг тош лавҳасига биттилган сўзлар
Келиб ўқинг, сизларга бир башорат бўлар...
— Тилим, аламингни тўқдинг, лол бўл умрбод.
Қабоҳатта даво бўлсин вабо! Одамлар
Тирик айёмида нуқул тобут яратсин,
Ўлимни бир мукофотдек кутишсин улар.
Қуёш, қорайиб бот, етар, нур сочма энди,
Менинг умр карвоним ҳам манзилга этди.

(Forga кириб кетади.)

Б и р и н ч и с е н а т о р

Ҳайҳот, унинг юрагидан айрилмас алам.
И к к и н ч и с е н а т о р
Барбод бўлди унга тиккан умидимиз ҳам.
Энди изга қайтайлик ва кўрайлик қандоқ
Чора-тадбир ҳалокатнинг олдини олар.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Ҳа, тезроқ борайлик, энди кечикиб бўлмас.
Кетишади.

Иккинчи сақна

Афина деворлари ёнида. Икки сенатор ва чопар киради.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Қандай оғат! Ҳа, ростдан ҳам унинг қўшини
Жуда кўпми, нима дединг?

Ч оп ар

Беҳад-беҳисоб.

Шитоб билан юришмоқда, улар ҳадемай
Етиб келишади.

И к к и н ч и с е н а т о р

Бизни ўлим кутади,
Чорасини қилиб, қайтармасак Тимонни.

Ч о п а р

Мен уларнинг чопарини йўлда учратдим.
У қадрдон дўстим, гарчи икки тарафмиз,
Аммо дўстлик баланд қелиб душманчиликдан,
Биз гаплашиб қолдик пича. Уни юбормиш
Алкивиад мактуб ила Тимон ёнига.
У мактуб-ла Афинага қарши юришда
Тимоннинг ҳам қўшилишин сўрар, негаким
Бу юришга сабабчиидир бир қадар Тимон.

Тимон олдиға борган сенаторлар киришади.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Мана - дўстларимиз.

У ч и н ч и с е н а т о р

Энди Тимон ҳақида
Сўз бўлиши мумкин эмас; ҳаммаси тамом!
Эшитилиб қолди душман ногоралари,
Қўшинларнинг шитоб билан йўл босишидан
Устум бўлиб кўтарилар кўкка чанг-тўзон.
Қани, тезроқ. Қаршиласин ёвни зарбамиз!
Ёв енгади, қўрқаманки мавлуб бўламиш.

Кетишади.

Учинчи саҳна

Ўрмон. Тимон гори. Ундан сал нарида қабр тоши кўзга чалиниб туради. Жангчи киради, у Тимонни излайди.

Ж а н г ч и

Кўринишдан шу жойдир мен излаган гўша, -
 Ким бор бунда? Жавоб бер! Эй!.. Кўринмас бирор.
 Ҳой, нима бу? Магар вафот этмишми Тимон?
 Шундай, бирор йиртқич уни чавақлаб кеттан.
 Шубҳасиз у ўлган, мана, қаршимда қабри.
 Ёзуви бор, аммо, афсус ўқий олмайман.
 Ва лекин мум босиб, ундан нусха олсан-чи?
 Саркардамиз ёзувларни ўқишига моҳир,
 Гарчи кекса бўлмаса-да, тажрибаси зўр.
 Афинани қамал қилиб олгандир энди,
 Уни топтаб, вайрон этиш нияти эди.

(Ketagi.)

Тўртинчи саҳна

Афина деворлари олдида карнайлар чалинади. Алкивиад билан қўшин киради.

А л к и в и а д

Карнайларни чалииг, биздан хабардор қилинг
 Разолатли Афинани!

Афинада ҳам музокаралар учун карнайлар чалинади.

Девор устига сенаторлар чиқишиади.

Шу чоққача сиз

Хўкм юритдингиз жабру истибодод билан,
 Адолат мезони билиб иродангизни.

Шу чоққача мен ва менга ўхшаш кимсалар
 Давлатингиз соясида саргардон бўлиб,

Ё қўл қовуштириб, сизга дардимиз айтдик.

Аммо фурсат келди, энди кечаги абгор

Кучга кириб, қичқиради сизга: "Бас! Етар!"

Боягина сиз ўлтирган юмшоқ курсига
Шўрлик жафокаш ўлтириб, тин олар энди.
Сизга, ҳамёни қашпайган ярамасларга
Қочиш, қўрқувдан бўғилиб, жон бериш қолди.

Б и р и н ч и с е н а т о р

0, навқирон саркарда, сен ҳали интиқом
Режасини хаёлингда тузар экансан,
Ҳали қасос учун тайин кучинг йўқ маҳал
Хузурингта бордик сенинг кўнглинг олгали,
Қаҳр-ғазабингта малҳам қўймоқчи бўлдик,
Нонкўрлигимизнинг оғир асоратини
Иzzат-эҳтиром-ла тамом ювмоқчи бўлдик.

И к к и н ч и с е н а т о р

Биз ҳаракат қилдик яна баҳоли қудрат
Тимонни Афина билан яраштиргали.
Узр сўраб, ҳузурига вакил юбордик.
Бошимизни эгиб, қанча ваъдалар бердик.
Бошдан-охир ҳаммамизни нонкўрсиз, дема,
Ва даҳшатли жазога ҳам лойиқмас ҳамма.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Шу азамат деворларни бунёд эттанлар
Сенга зарра ранжу алам етказмаган-ку.
Аламни қўй, ийқиб девор, минораларни,
Мактабларни бузишингга арзимайди у.

И к к и н ч и с е н а т о р

Сени қувгии қўлганлар ҳам қучдилар ўлим!
Қилмишлари маломати туфайли яксар
Юраклари тилкаланди. Шавкатли сардор,
Шаҳарга кир ҳилпиратиб байроқларингни,
Магар интиқомга жуда ташна экансан,
Табиатнинг низомига хилоф бўлса ҳам,
Майли, ўлдир аҳолининг ўндан бирини,
Чек ташлайлик, ҳар ўнгадан биттасини сен
Қатл айла.

Б и р и н ч и с е н а т о р

Ахир, айбдор эмас-ку барча,
Гуноҳсизлар жавоб бермас гуноҳкор учун.
Сен билишинг керак, ахир, қилмиш-қидирмиси
Авлоддан-авлодга ўтмас молу мулк бўлиб.
Хуллас, шонли ҳамشاҳримиз, қўшинларингни
Шаҳарга бошлаб кир, аммо қаҳру ғазабинг
Ташқарида қолсин. Ахир, Она Афина
Ўсиб-унган бешигингдир, унга шафқат қил.
Гуноҳкорлар қаторида ўлдираверма
Шўрлик гуноҳсизларни ҳам, раҳм қил, ая!
Тажрибали бир чўпондек, пода ичидан
Касалмандларини бир-бир тутиб, танлаб ол.
Ҳаммани ўлдирма.

И к к и н ч и с е н а т о р

Сен бир табассум билан
Эришсан ниятингга, бас, қилич сирмаб,
Йўл очишга не ҳожат?

Б и р и н ч и с е н а т о р

Шу дарвозаларни
Оёгинг-ла бир итарсанг, кифоя, улар
Рўпарангда лант очилар, фақат шаҳарга
Бир дўст каби, хайрли бир ният билан кир.

И к к и н ч и с е н а т о р

Бизга қўлқоп ё бошқа бир' нарсангни ташла --
Гаров қилиб, бизни ҳалок этмоққа эмас,
Интиқомга келганингни билдиromoқ учун.
Қўшинларинг кирсин, турсин шаҳримизда то -
Барча тилакларинг буткул бўлгунча бажо.

А л к и в и а д

Майли, шундоқ бўлсин! Мана, қўлқопни олинг.
Пастта тушиб, очинг барча дарвозаларни.
Менинг ва Тимоннинг жумла душманларидан
Кимни жазога лойиқ деб билар экансиз,

Буюринг, биз жазолаймиз ёлғиз ўшани.
Ниятимнинг поклигига ишонинг тамом,
Бирор аскар ўз ўрнини тарк этиб зарра,
Афинанинг тинчлигига дахл этолмас;
Ким буйруқни бузар экан, қонун олдида
Масъул бўлиб жавоб берар, қасам ичаман.

И ккала сенатор

Олийжаноб сўзлар.

Алкивиад

Очинг дарвозаларни.

Жангчи киради.

Жангчи

Шавкатли сардорим! Вафот айламиш Тимон
Ва у дентиз ёқасида дағн этилган,
Қабрининг тошига неча сўзлар битилган.
Ўша ёзувлардан нусха кўчирдим мумга,
Мен авом учун ҳам улар сўзласин сенга.

Алкивиад

(Ўқийди.)

"Бунда аянч бир тан ётар, аянч жондан бўлиб жудо,
Кимлигимни суриштирманг. Бошингизга ёғсин вабо!
Бунда ўзни дағн этиши тарки дунё эттан Тимон,
Ўтаркансиз, лаънат ўқиб, йўлингизга 'бўлинг равон'...
Менга аён энди, эвоҳ, нималар ўйлаб,
Нималарни ҳис этгансан ўлим олдида
Гарчи инсонларнинг қайғу-аламларига
Нафрат билан боқар эдинг, фикр оқими
Ва кўз ёши қатрасини этмасдинг писанд,
Аммо комил ақлинг сени йўлга бошламиш,
Сен шу йўлдан бориб, маъзур қилмишинг учун
Сув Тангриси - Нептунни ҳам қабринг бошида
Кечакундуз йиғламоққа этибсан мажбур.
Орамиздан кетдинг, азиз, мўътабар Тимон,

Ҳали хотирангни эсга олармиз чандон.
Қани она шаҳримизга бошлаб киринг, мен
Қиличимни қўшай зайдун бутоги билан.
Уруш тинчлик келтирсин ва тинчлик ҳар нафас
Урушларни бўйсундириб, бўлсин муқаддас.
Уруш-тинчлик бир-бирини даволасин, бас,
Довул қоқинг!..

Кетишади.

